

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32,—, polletno
Din 16,—, četrtletno Din 9,—, ino-
zemstvo Din 64,—.
Poštno-čkovni račun štev. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: Cela stran
Din 2000,—, pol strani Din 1000,—,
četrt strani Din 500,—, 1/8 strani
Din 250,—, 1/16 strani Din 125,—.
Mali oglasi vsaka beseda Din 1,—.

Da, v luči dejstev!

V našem listu smo (št. 23. z dne 3. junija) osvetlili v luči dejstev pokret političnega mačkovstva v Sloveniji. Če mačku stopiš na rep, zacvili. Ni sicer maček zacvilil, marveč »Slovenska zemlja«, ki izhaja v Ljubljani. Nismo je imenovali niti je nismo imeli v mislih, pa je le zamijavkala. Stari pregovor se pač vedno uresničuje. V svoji številki (12. v tem letu, dne 30. junija) nam »Slovenska zemlja« odgovarja, ker smo jo baje »zdelali«. Naših dejstev pa ne more zanikati niti zatemniti luči, ki sije iz teh dejstev.

Dejstvo je, da je v Dubravi pri Zavrču morala pred hrvatsko zastavo izginiti slovenska zastava. »Slovenska zemlja« priznava, da tako ravnanje »nasprotuje enakopravnosti in kali medsebojnost«. Ali naj je s to slabotno-milo sodbo stvar končana? Za nas in za vse zavedne Slovence ne. Dubrava je obmejni kraj, v katerem prebivajo tudi Slovenci. V tem kraju ni smel Slovenec v svoji lastni hiši poleg hrvatske zastave razobesiti tudi slovensko. Ako bi bil vztrajal pri tem, da naj ostane slovenska zastava, bi se bogve kaj zgodilo njemu in njegovi hiši.

Zborovanje, ki se je vršilo v Dubravi, je bilo namenjeno tudi Slovincem, prav za prav bolj Slovincem kot Hrvatom, ker je bilo zaradi Slovencev sklicano v obmejni kraj. In kakšna čast je bila skazana Slovincem in njihovi zastavi? Na zborovanju so nastopili poleg hrvatskih gubernikov tudi zastopniki mačkovstva iz Slovenije, ki so branili slovensko čast s tem, da so strašno napadali dr. Korošca. Dejstvo iz Dubrave se ne bo pozabilo, ker razsvetljuje za bengalično svetlobo položaj slovenstva v mačkovstvu: umik slovenske zastave pred hrvatsko je simbol (znamenje) podrejenosti in manjvrednosti slovenstva v pokretu političnega mačkovstva, ki je narodno-hrvatski pokret.

Ta pokret si je nadel v Sloveniji ime »kmečko-delavskega pokreta«. Mi smo v navedenem članku našega lista ugotovili, da je to geslo vzeto iz marksizma, da so ga potem prevzeli liberalni kmetijci, sedaj pa z njim krošnjarijo po Sloveniji politični Mačkovci. V odgovoru na to se je »Slovenska zemlja« razgostobesedila o sedanjih gospodarskih prilikah, ki so rodile novo spoznanje in z njim nova prizadevanja, o misli družbene spremembe, ki je postala že toliko močna, da je nevarna tistim, ki bi imeli radi, da bi bil volk sit, a koza cela. Ne vemo, komu pripisuje člankar »Slovenske zemlje« vlogo volka in komu vlogo koze. Med vrstami bi se to dalo citati.

Rajši pa odgovorimo na to, kar je zapisano v vrstah samih. Člankar govori s simpatijo o novodobnem delavskem gibanju Marxa in Engelsa, čigar osnovna misel da ostaja resnična, misel namreč, ki jo je jasno označil Engels v poslovnem govoru ob grobu svojega prijatelja in sodelavca Marxa, da je namreč odkril »preprosto dejstvo, po katerem morajo ljudje pred vsem najprej jesti, piti, stanovati in se oblačiti, preden se morejo ukvarjati s politiko, z znanostjo, umetnostjo, verstvom.«

Res, to je preprosto dejstvo, znano povsod, saj so mu že stari Rimljani dali izraza z znanim rekom: Primum vivere, dein philosophari (najprej živeti, potem je šele mogoče modrovati). Spričo tega hočemo, uporabljajoč člankarjevo primerovo volku in kozi, to-le ugotoviti: Marksizem v Rusiji je volk, ljudstvo pa koza. In ta koza ni cela: ljudje v Rusiji nimajo jesti ne piti, nimajo človeka dostojnih stanovanj, nimajo obleke. Marksizem-volk pa je sit. Tak je marksizem v dejanstvu.

Preostaje še, da od naziva mačkovskega pokreta (Kmečko-delavski pokret) obrnemo svojo pozornost do idejne vsebine tega pokreta. Kakšen je njegov program? Mi smo v članku, ki je »Slov. zemlja« ozlovljil, ugotovili, da se mačkovstvo ne more povzpeti do resnega in stvarnega programa. Na to nam ta list odgovarja s težko

prikrito nevoljo: »Ali moramo vedno govoriti gluhih ušesom, da nismo centralisti in ne unitaristi, ampak da smo njuno nasprotje? V tem je načelna bistvenost našega prizadevanja.« K temu pripominjamo: Taka načelnost ne zadostuje, ker je samo negacija (zanikanje), pa nima pozitivne vsebine.

Koliko izjav pada danes proti centralizmu? Vsak dan jih je na tucate. Sama JNS — volk v ovčji obleki — sebe proglašala kot nasprotnico centralizma ter celo odklanja preveliki unitarizem, ki nasprotuje slovenski samobitnosti. Gre za pozitivno vsebino. Gre za vprašanje: kako naj se dejansko uredi naša država. In vprav tukaj molči g. dr. Maček. Trapistovska metoda molčanja za politiko ne velja. Mačkov učitelj Štefan Radič je bil izredno gostobeseden in »prožen« v programih. V dobi abstinence (odsotnosti od Beograda) je stalno prepeval melodijo: »Republika, vsemu svetu dika«, in proglašal načelo: Srbi, Hrvati in Slovenci so 3 narodi. Ko pa je l. 1924 s svojimi poslanci prišel v beogradski parlament in potem v vlado, je priznal brezpogojno centralizem in vse, kar je z njim v zvezi, ter svečano proglasil Slovence, Hrvate in Srbe za eden narod. Kaj je dr. Mačkov program, nihče ne ve. Nam pa se hoče jasnosti in doslednosti. »Slovenska zemlja«, bodi prepričana: program slovenstva korenini v slovenski zemlji. Mačkovstvo je za slovenstvo tuj element, ki v Sloveniji nima eksistenčne pravice.

V NAŠI DRŽAVI.

Seja širšega glavnega odbora JRZ in napoved občinskih volitev. V Belgradu se je vršila prvič 7. julija seja širšega glavnega odbora JRZ, kateri so prisostvovali skoro vsi člani tega odbora. Ob tej priliki je napovedal notrajni minister dr. A. Korošec, da se bodo po zakonu o občinah letos po vsej državi vršile občinske volitve. Triletna doba se zaključuje za moravsko in vrbasko banovino 6. avgusta, za drinsko, donavsko, savsko in primorsko banovino 8. avgusta, za zetsko, vardarsko in dravsko banovino pa dne 15. oktobra. Občinske volitve bodo torej meseca septembra, oktobra in novembra. Na omenjeni seji je poročal dalje ministrski predsednik in zunanji minister dr. Stojadinovič o naših zunanjepolitičnih odnošajih, ki so do vseh držav iskreni in

močni, kakor še niso bili nikoli dosedaj. Govorili so še na seji razni guberniki in kot zaključek prvega sestanka širšega glavnega JRZ odbora je bilo med drugim sklenjeno, da se glede predstojećih občinskih volitev nalaga dolžnost vsem strankinim organizacijam, da energično podvzamajo pravočasno vse potrebne ukrepe za popolen uspeh JRZ pri volitvah. Za strankine finance se zasedaj določajo sledeči dohodki: prostovoljni prispevki prijateljev, redni mesečni prinosi narodnih poslancev in senatorjev JRZ ter dohodki od strankinih prireditelj, ki morajo biti vedno meseca februarja. Višina teh doprinosov ter njihove razdelitve na posamezne organizacije bo odredil ožji glavni odbor. Ožjemu glavnemu odboru se prepustiča rešitev vprašanja pečata, strankinih znakov in legitimacij.

Zastopniki Balkanske zveze so zborovali na Bledu od 10. do 15. julija. Dne 10. julija se je sestal na Bledu gospodarski svet Balkanske zveze, katerega je otvoril naš ministrski predsednik dr. Milan

tojadinovič. Po otvoritvi so bile imenovane tri komisije z delokrogom do 15. t. m. Trgovinska komisija je razpravljala v glavnih obrisih o trgovinskih odnošajih med državami Balkanske zveze. Prometna komisija je izdelala načrt za ustanovitev pomorskega odseka, ki bo skrbel, da postanejo pomorske poti med državami Balkanskega sporazuma ugodnejše. Nadalje je govorila o železniškem omrežju, o izboljšanju zvez, o cestah, o izenačenju voznega reda itd. Komisija za turistikto je izdala sklep o ustanovitvi balkanskega turističnega odseka in mu je določila delokrog. Plenum gospodarskega sveta Balkanske zveze se znova sestane 15. julija in bo razpravljala o predlogih posameznih odborov. Po zaključku zasedanja bodo delegati odpotovali v Ljubljano, kjer jih bo ban dr. Natlaččen pogostil. Nato se bodo z avtobusi odpeljali na Sušak, Dubrovnik, Split, Kotor in na Cetinje.

Velika nova javna dela. Vlada je sklenila 9. julija zelo obsežna nova javna dela, ki obsegajo gradnjo cest, železniških zvez, skladišče za žito in zgraditev državne tiskarne v Belgradu.

Za omejitve navala na naše srednje šole in vseučilišča. Prosvetni minister je stavil strokovnjakom na prosvetnem polju več vprašanj, kako bi bilo mogoče zavezati naval dijaštva na naše srednje in visoke šole. Prosvetni minister pravi, da je letos dotok dijakov na srednje šole izredno velik. V belgrajskih gimnazijah bo treba ustanoviti nad 20 novih oddelkov samo za I. razred. V Sarajevu je položilo sprejemni izpit za I. gimnazijski razred preko 1000 učencev. Prosvetno ministrstvo ima nad 1000 prošelj mladih profesorjev, ki so končali študije in čakajo na namestitve. Strokovnjaki bodo izdelali predloge, kako bi bilo treba v bodoče dijakke strožje izbirati. Naj bi se vršila matura ali zrelostni izpit samo v banovinskih mestih za vso banovino. Uvedli bodo tudi najbrž sprejemni izpit na visokih šolah.

Trgovinska centrala držav Male zveze. Na pobudo čehoslovaške vlade je bil dosežen sporazum za ustanovitev posebne trgovinske centrale držav Male zveze, ki bo služila v prvi vrsti pospeševanju izmenjave blaga med Jugoslavijo, Rumunijo in Čehoslovaško. Zaenkrat bo ustanovljena taka centrala v Pragi, pozneje pa tudi v Belgradu in v Bukarešti.

ŠKODA PO TOČI IN ZAPROŠENA POMOČ.

Pregled in cenitev škode po toči v maju in juniju v Sloveniji sta zaključena. Toča in nalivi so povzročili v dveh mesecih na 11.000 ha nad 19 milijonov dinarjev škode. Opis in oceno škode je poslala k. banska uprava na pristojno ministrstvo v Belgrad. Naprošeni sta kmetijsko in ministrstvo za socialno politiko, da izposlujeta 2 milijona dinarjev kot podporo za nabavo koruze in moke najhujše prizadetim. Prometno ministrstvo pa je naprošeno, naj izda potrebno število dovolil za brezplačen prevoz živil iz južnih delov države v Slovenijo. Banska uprava prosi nadalje, da dovoli kmetijsko ministrstvo iz kmetijskega sklada za nabavo semen za jesensko in spomladansko setev vsaj

1 milijon Din. Za škropljenje sadovnjakov in vinogara pa prosi 400.000 Din, kar bi bilo najmanj, da se rešijo po toči uničeni vinogradi. Upoštevati moramo namreč, da kmetovalci zdaj, ko jim je toča pobila vse ne bodo imeli sredstev, s katerimi bi krili stroške, ki so potrebni, da se poškodovani vinogradi in sadovnjaki zavarujejo proti raznim boleznim ter škodljivcem. Če država ne bi ljudstvu priskočila na pomoč s semeni in sredstvi za zavarovanje vinogradov in sadovnjakov, grozi velika nevarnost, da bo ostalo v bodočih letih mnogo polja neobdelanega, sadovnjaki in vinogradi pa bodo izgubili na svoji vrednosti in donosnosti radi bolezni in škodljivcev. S tem pa bi bilo hudo prizadeto naše narodno gospodarstvo za več let naprej. Prepričani smo, da bo vlada, ki je doslej še vedno pokazala razumevanje za nesreče našega kmečkega prebivalstva, priskočila tudi v tem primeru na pomoč in tako rešila našega kmeta vsaj najhujše stiske in pomanjkanja.

V DRUGIH DRŽAVAH.

V avstrijsko vlado sta vstopila dva hitlerjanca. Sporazum med Avstrijo in Nemčijo je bil objavljen na Dunaju 11. julija zvečer. Že dalje časa so se vršila pogajanja med avstrijskim kanclerjem dr. Sušnikom in dunajskim nemškim poslanikom Parenom. Glavna vsebina sporazuma je ta, da se je Nemčija zavezala, da bo spoštovala neodvisnost ter samostojnost Avstrije in se ne bo vmešavala v avstrijske notrajne zadeve. Istotako se zavezuje tudi Avstrija, da ne bo trpela v nobenem obliki vmešavanja v nemške notrajne zadeve. V zvezi s pobotanjem je obustavljena vsaka neprijateljska gonja v tisku in po radiju med obema državama. — Dne 11. julija v poznih večernih urah je bil objavljen na Dunaju ukaz o imenovanju hitlerjevskih zastopnikov v vladi. Imenovana sta Edmund Gailse-Horstenau za ministra brez portfelja, dodeljen zveznemu kancelarju, in Guido Schmidt za državnega podtajnika za zunanje zadeve. V narodno-socialističnih krogih je bilo sprejeto to imenovanje z velikim zadovoljstvom. — Istotako je 11. julija zvečer iz Berlina sporočil po radiju nemški propagandni minister Goebbels sklep premirja z Avstrijo, ki bo okrepil zavest nemške spupnosti ter bo obrodil bogate sadove.

Schuschnigg in Hitler se bosta sestala. Po doseženem načelnem sporazumu med Avstrijo in Nemčijo se bo vršil v kratkem sestanek med avstrijskim kanclerjem Schuschniggom in Hitlerjem. Ob tej priliki bo urejeno za bodočnost nemško-avstrijsko sodelovanje.

S petimi novimi ministri izpopolnjena Kjezeivanova bolgarska vlada je izdala proglas, v katerem obljublja, da bo ohranila dosedanje politiko do Jugoslavije in Zveze narodov in bo izpeljala 18. oktobra volitve, ki naj pomirijo in že enkrat uredijo notrajni položaj v državi.

Temeljna načela italijanske trgovinske politike za bodočnost. Sankcije proti Italiji so ukinjene in tudi naša vlada je to vprašanje, ki nam je bilo v toliko škodo, spravila z dnevnega reda. Italijansko časopisje objavlja v očigled odpravi sankcij temeljna načela, katerih se bo Italija dr-

žala za bodoče v svoji trgovinski politiki. Ta načela so v glavnem tale: Kdor hoče Italiji prodajati svoje blago, mora najprvo kupovati italijansko blago. Izključeno pa je, da bi mogel v bodoče kdorkoli vsiliti Italiji blago, ki ga sedaj pod silo razmer v dobi gospodarskega obleganja sama izdeluje. Italija hoče v svojih gospodarskih odnošajih napram inozemstvu vzpostaviti popolno ravnotežje. To načelo bo merodajno za obnovo gospodarskih odnošajev z Italijo. Blagovni promet z vsako posamezno državo bo mogel doseči prejšnjo višino le, v kolikor bodo posamezne države priznale strogo izvajanje teh načel italijanske trgovinske politike.

Za sporazum med Francijo in Nemčijo. Francozi in Nemci so proslavljali 13. julija 20letnico največje bitke svetovne zgodovine pri Verdunu na Francoskem. Krog 500 bivših nemških bojnikov, ki so se večinoma osebno udeleževali verdunske bitke, je odpotovalo 12. t. m. iz Saarbrückena v Verdun, kjer je bil 13. julija skupni kongres bivših bojnikov.

Francija odpovedala sredozemsko pogodbo. S 15. julijem prenehajo sankcije proti Italiji. Z ozirom na ukinitve sankcij je Francija odpovedala sredozemsko pogodbo, katero je sklenila z Anglijo glede medsebojne pomoči v Sredozemskem morju, če bi bila postala Italija na morju napadalka.

Kitajci se bojujejo med seboj. Kitajci so pričeli med seboj vojno in to radi vpada Japoncev na kitajsko ozemlje. Južna, takozvana kantonska kitajska država, ki ima svoje ime po svojem glavnem mestu Kantonu, je hotela napovedati Japoncem, ki se vedno bolj šopirijo po severni Kitajski, vojno. Njena armada bi morala čez ozemlje druge kitajske nankinške države, koje prestolnica je mesto Nanking, in v kateri vlada general Čangkajšek. — Nankinška vlada bi rada ostala v prijateljskih stikih z Japonci. Ker nankinška vlada ni dovolila prehoda četam južne države čez svoje ozemlje, sta se obe državi zapletli v vojno, v kateri začasno zmagujejo kantongi, h katerim kar trumoma prehajajo vojaki nankinške vojske, ker so ogorčeni zaradi prizanašanja Japoncem.

Iz Abesinije. Italijanski podkralj v Abesiniji Graziani je odredil, da bo štela italijanska armada v vzhodni Afriki 215.000 mož. — Abesinski četniki so napadli in poklali v bližini kraja Lekente v pokrajini Volega italijansko vojaško odposlanstvo, ki je potovalo v treh letalih in je pristalo v omenjenem kraju. Umorjeni so bili med drugimi: italijanski general, generalštabni polkovnik, major in en inženier. Ostal je pri življenju samo en misijonar, ki je sporočil v Addis Abebo o pokolju. Podkralj je odposlal proti vstajem kazensko ekspedicijo, katero tvorijo oklopni avtomobili, tanki in letala. Ekspedicija bode nastopila z vso strogostjo proti napadalcem in proti prebivalstvu, ki ščiti četaše.

Ali si že obnovil naročnino?

PO KATOLIŠKEM SVETU

Sv. Oče o dobrem in slabem filmu. Kinodelališča so postala zadnji čas ponekod pravicata gnezdišča kvarjenja in zapeljevanja ljudi, osobito mladine. Spričo tega je izdal papež Pij XI. početkom junija posebno okrožnico o filmu. V njej pohvali velike napore in, tudi uspehe ameriškega katoliškega društva za pobijanje slabih, nemoralnih filmov. Potem poudarja: Potrebno in nujno je, da se v industriji in trgovini filmov uveljavijo vsi napredki umetnosti, znanstva in tehnike, in sicer tako, da bodo kot pravi darovi božji služili v prvi vrsti božji časti in blagru neumrjočih duš. Toda danes smo opazili, da so se napredki umetnosti, ki so v filmski industriji prišli do izraza, izkazali za silno nevarne za vero in moralo, tem bolj nevarne, čim večji je napredek. Nevarnost preti od takih filmov celemu narodu. Zabava, ki jo nudijo taki filmi, jemlje ljudem vsak smisel za sramežljivost, čast in moralo ter daje osobito mladini povod in pobudo h grehu. Narod, ki svoj prosti čas uporablja za takšno zabavo, je v največji nevarnosti, da bo izgubil svojo največjo narodno silo. Polja zapeljevanja s slabim filmom so široka in vedno bolj rastejo, ker je ta zabava razširjena po vsem svetu. Nasprotno pa dobri filmi navajajo k resnemu in globljemu razmišljanju, razširjajo plemenite ideale, dajo pobudo za plemenita čuvstva, širijo znanje in posredujejo višjo omiko. Taki filmi navdušujejo za resnico in prave čednosti, pomagajo k medsebojnemu spoznavanju med narodi ter človeške stanove drug drugemu približujejo. V 2. delu okrožnice daje sv. Oče ta-le navodila: »Dušni pastirji morajo za to skrbeti, da bodo verniki vsako leto slovesno obljubili, da se bodo strogo izogibali vsakemu filmu, ki bi žalil resnico in moralo krščanstva. Ta obljuba naj se dobi od vernikov s pomočjo dušnopastirskih sredstev, s pomočjo šole in katoliških družin. Škofje pa naj se v ta namen poslužujejo tudi katoliškega tiska, ki naj obrazloži pravilnost in učinkovitost take slovesne zaobljube. Toda ta obljuba bo imela uspeh samo tedaj, če bo ljudstvo točno vedelo, kateri filmi so dobri in kateri niso. V ta namen je treba skrbeti za redno objavo posebnih listov dobrih in slabih filmov. Katoliški tisk mora tukaj pomagati. Sv. Oče želi, da škofje ustanovijo poseben trajni filmski urad za vsak narod posebej. Dolžnost tega škofijskega filmskega urada bi bil, da sestavlja liste dobrih in slabih filmov ter skrbi tudi za ustanovitev župnijskih kinodvoran kakor kinodvoran po raznih družtvih, kjer bi se igrali izključno dobri filmi. Filmske urade naj vodijo ljudje, ki so v filmski stroki izurjeni, a so pri tem dobri katoličani.«

Moralna hinavščina. Omenili smo že v našem listu preganjanje redovništva v narodno-socialistični Nemčiji. Kakšen namen ima to preganjanje, kaže organizirano razbojnjevanje teh stvari po široki javnosti. Narodno-socialistična glasila v Nemčiji in izven Nemčije — med njimi celjska »Deutsche Zeitung«, dedinja idej vsenemških sovražnikov rimo-katoliške cerkve — uživajo v tem, da morejo na

dolgo in široko poročati o »moralnih grehotah« v vrstah katoliškega redovništva. V resnici pa gre za nekatere slučaje, s katerimi se peča sodišče v mestu Koblenzu in v katerih so se pregrešili nekateri laični bratje (ne-duhovniki), ki so bili zaposleni v oskrbi slaboumnikov. Prešteješ jih lahko na prste ene roke, ki so pod težko obtožbo, nekateri so bili že prej izključeni iz reda; narodno-socialistični listi pa poročajo tako, kakor da bi šlo za stotine. Zoper tiste, ki so se v resnici pregrešili, postopa vrhovna cerkvena oblast, ki je poverila nalogo preiskave, odnosno v slučaju dognane krivde, tudi kazni škofu v Trieru. Trierski škof se peča že nekaj mesecev z vizitacijo vseh, ki pridejo v tem oziru v poštev, in pri tem ga podpirajo odlični redovniki sami. Cerkevna oblast bo torej sama uredila to zadevo, kakor to zahteva cerkveno pravo. Značilno pa je hinavsko zavijanje oči narodno-socialističnih moralnih farizejev, ki bi boljše storili, ako bi pometali pred svojim pragom. Saj je vendar znano vsemu svetu, kakšne tovrstne moralne pregreške je zagrešil nekdanji velikaš narodno-socialistične stranke Röhm in njegovi kompanjoni. Sedanje narodno-socialistično hujskanje, ki ga v Nemčiji vodi samo propagandno ministrstvo, ima namen škoditi s klevetami ugledu katoliškega redovništva in cele katoliške cerkve. Pri tem pa ti hujskači ne pomislijo, kako s takim hujskanjem, ki povečini temelji na samih klevetah, kvarijo moralo mladine. Münsterški škof Gallen v svojem pastirskem listu

NOVICE

Osebne vesti.

TRIJE ZLATOMAŠNIKI.

V naši škofiji bodo obhajali zlati naši jubilej dne 16. julija trije odlični duhovniki in sicer:

Jožef Čížek.

Zlatomašnik Jožef Čížek, dekan in častni kanonik v Jarenini, se je rodil 21. X. 1864 na Pilštajnu iz res prave krščanske in vzgledne rodbine, ki je dala tri duhovnike, od katerih živi samo še g. jubilar. Franček je bil misijonar, je zgodaj umrl in je pokopan v Rimu. Drugi brat Lojze je bil dekan in župnik v Slovenjgradcu in je umrl pred par leti. Jareninski gospod kanonik je pri polni moči in vrši pastirsko službo obsežne jareninske župnije. Znan je kot neustrašen narodnjak, saj je moral radi narodnosti med vojno okusiti trpljenje ječe v Gradcu. Po vojni je med prvimi oskrbel župni cerkvi nove zvonove in je tudi cerkev dal lepo prenoviti. Daleč naokrog je znana njegova gostoljubnost. Med sobrati in verniki uživa sloves gorečega in za čast božjo vnetega dušnega pastirja. Za njegove velike zasluge, saj že deluje v Jarenini 38 let, ga je odlikoval škof z imenovanjem za častnega kanonika in kralj z redom Svete Save IV. stopnje.

Jernej Frangež.

G. župnik in konzistorijalni svetnik J. Frangež je tudi kot zlatomašnik v dušeskrbju pri Sv. Marjeti ob Pesnici, kjer bo

Zobni kamen —
velika nevarnost!

Zoper to
pomaga

SARGOV

KALODONT

PROTI ZOBNEMU KAMNU

DOMAČI IZDELEK

to-le poudarja: »Z žalostjo se čudimo takemu načinu poročevanja, ki predstavlja za mladino veliko nevarnost, za vse poštene ljudi pohujšanje, za vse člane omenjenih redov pa težko razžalitev. Storjena je velika izjema v navadnem poročevanju o takih stvareh, ko se navadno štedijo imepa in društva.« Ta izjema pa dokazuje, koliko je sovražstvo narodnega socializma zoper katolicizem.

slavil prihodnje leto 40letnico župnikovanja. Rodil se je 8. III. 1859 v Framu. G. jubilar je v dolgih letih mnogo stori za olepšanje hiše božje, veseli se obče priljubljenosti in je na glas kot izboren katehet. Svetnika Frangeža poznata Maribor in okolica radi njegove ljubeznivosti in izredne gostoljubnosti. Zlati mašniški jubilej bo obhajal, obdan od svojih ovčic, ki so mu udane od srca in so ponosne, da jih vodi proti večnemu cilju tako odlični, vzgleden in goreč pastir. Jubilaru je podelil škof naslov konzistorijalnega svetnika in od kralja je prejel red Sv. Save IV. razreda.

Martin Ulčnik.

Tretji letošnji zlati jubilar je gospod Martin Ulčnik, upokojeni župnik pri Sv. Florjanu v Doliču. Rodil se je 20. X. 1860 pri št. Petru pod Sv. gorami. Njegov žejrajni brat je bil župnik na Rečici. Gospod zlatomašnik je oskrboval kot dušni pastir Sv. Florjana od leta 1898 do pred enim letom, ko je stopil v pokoj, v katerem pa je še vedno pridno na delu za večni blagor šentflorjanskih faranov, katerim je bil župnik toliko let. G. Martin je goreč ter vzgleden duhovnik. Radi občudovanja vredne skromnosti je ostal župnik na enem mestu, kjer mu je vse vdano, ga ljubi ter spoštuje kot požrtvovalno delavnega duhovnika in zaslužnega javnega delavca.

Še krepko zdravi zlatomašniški trojici častita iskreno »Slovenski gospodar« željo, naj ohrani ljubi Bog zlate jubilarne še znanprej.

Bolgarski ministrski predsednik Kjosovanov je zamenjal v svoji vladi pet ministrskih mest z novimi osebnostmi.

Zlati obrtni jubilej. 50letnico izvrševanja samostojne slikarske in pleskarske obrti je slavil zadnje dni v Mariboru g. Franc Kolar. Jubilant je danes star 72 let in se je osamosvojil leta 1886. K pomembnemu jubileju naše častitke!

Nesreče.

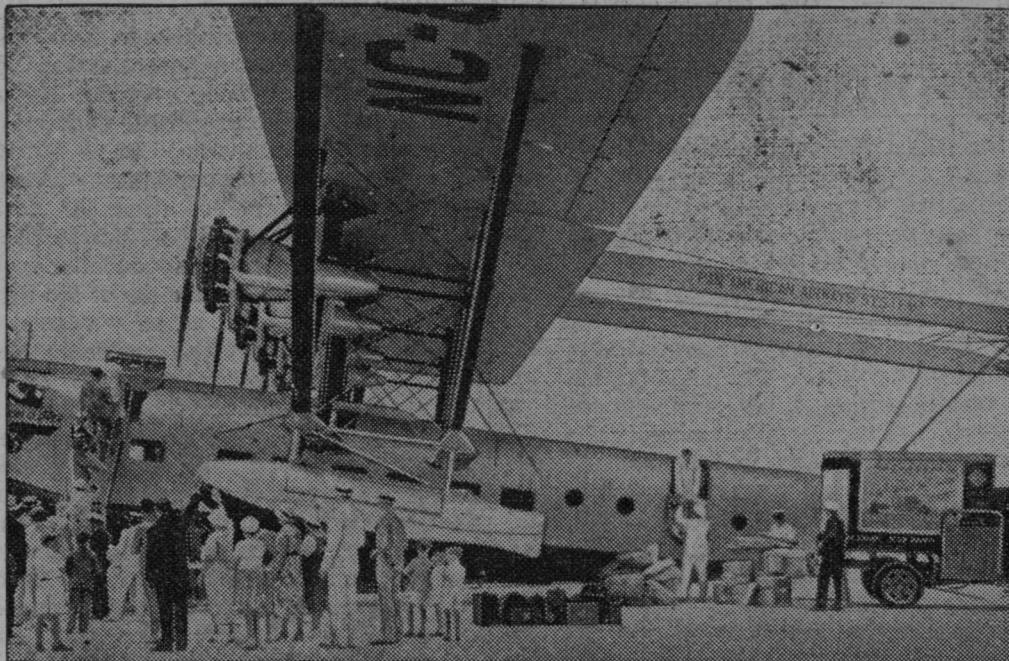
Voli hudo poškodovali posestnika. Jak. Turišič, posestnik iz Razvanja pri Mariboru, je vozil drva iz gozda. Naenkrat sta se vola splasila in sta Turišiča tako poteptala, da ima zlomljeni obe nogi in je tudi sicer hudo poškodovan.

Nesreča starčka. Kakor znano, se vali z Meljskega hriba pri Mariboru na gotovih, od vode izpodjedenih mestih lapornato večje in manjše kamenje na cesto iz Maribora v št. Peter. To kamenje drči in frči navadno v noči, ko je cesta prazna in je še bilo malo nesreč. Te dni je šel po omenjeni cesti mimo ogroženih mest 88letni Franc Vohel iz Selnice ob Dravi. S hriba mu je priletel kamen ob sence in ga je zadel do nezavesti. Starčka so prepeljali v mariborsko bolnico.

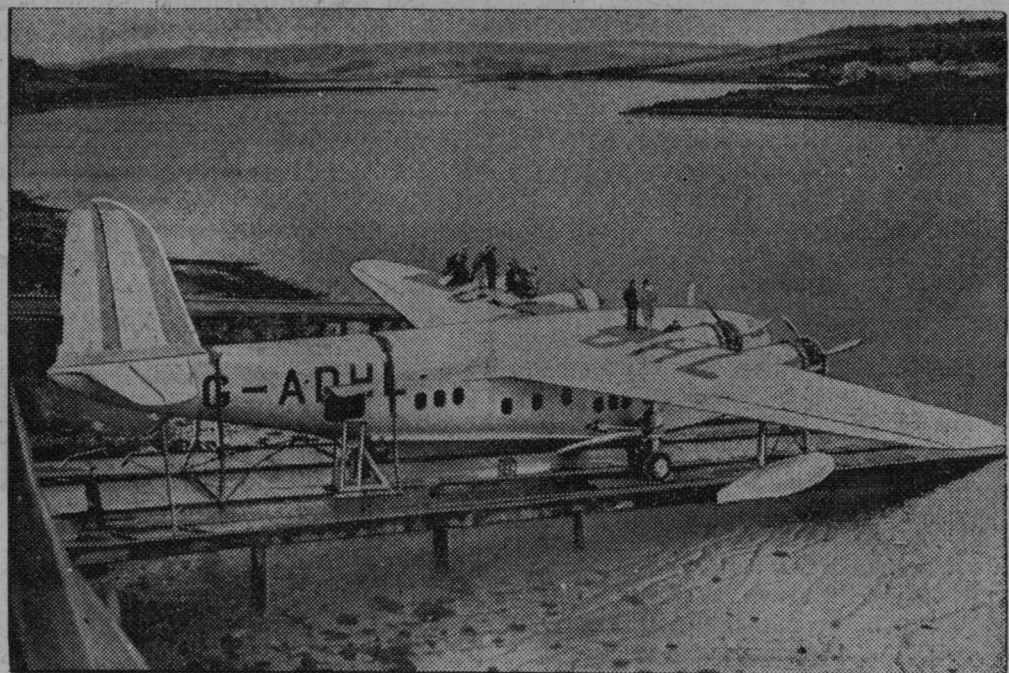
Poškodbe vsled nevarne eksplozije. Pri čiščenju transformatorja na Fali je eks-

V Avstriji so vpeljali v vojski plinske maske za konje.

Novo čudovito ameriško potniško letalo, ki bo vzdrževalo zračni promet iz S. Francisca čez Tihi ocean na Kitajsko.

Novo angleško vodno letalo bo prevažalo potnike in pošto čez Atlantski ocean. — Orjaško letalo bo nosilo na sebi še drugo manjše letalo za slučaj kake grozeče nesreče.

Iz Abesinije se vrnuli miličniki korakajo v Rimu mimo Mussolinija.

plodiral kotel za smolo. Goreča tekočina je obrizgala 23letnega monterja Ivana Robnika. Dobil je hude opekline in bi bil zgorel, da ga niso rešili tovariši pravčasno. Robnika so prepeljali v mariborsko bolnico.

Požar pri treh posestnikih. V Radizelu pri Slivnici v daljni mariborski okolici sta zgorela posestnici Elizabeti Beranič hiša ter hlev. — V sosednem Braunsvajgu je bil požar kar pri dveh posestnikih. Štefanu Jakoliču je uničil ogenj hišo ter hlev, ki sta se držala skupaj in sta bila krita s slamo. Ivan Forstner je po požaru ob z opeko krito gospodarsko poslopje in hlev. V vseh slučajih je začelo goreti poleg dimnika.

Domačija pogorela vsled udara strele. V Vareji vasi pri Ptujju je upepelil udar strele domačijo posestniku Jožefu Bedraču. Komaj so oteli živino. Pogorelec je zelo hudo prizadet, ker je bil zavarovan samo za 2000 Din.

Gospodarsko poslopje je upepelil najbrž podtaknjen ogenj posestniku Jožefu Kac v Skokah pri Pragerskem. Škode je 35 tisoč Din.

Nesreča posestniškega sina. Jakob Teržan, 31letni posestnikov sin iz Vezovja pri Slivnici v daljni okolici Celja, je peljal drva v št. Jurij ob južni žel. Na cesti se je prevrnil nanj voz in mu je zlomil levo nogo. Teržana so prepeljali v celjsko bolnico.

Smrtno nevarne poškodbe. V kolodvorskem skladišču v Straži pri Novem mestu je žigosal železniške prage posestnik Ivan Lavrič iz Dolnje Straže. Mimovozeč in težko naložen voz je Lavriča tako pritisnil h kupu železniških pragov, da mu je prizadjal pritisk smrtno nevarne notrajne poškodbe, s katerimi so ga oddali v bolnico usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem mestu.

Kozolec je pogorel v Orehovici na Dolenskem posestniku Jožefu Radeščeku.

Kozolec pogorel vsled udara strele. — Zadnje nedeljo sredi popoldneva je uničil udar strele v Zgornji šiški pri Ljub-

ljani kozolec posestniku in gostilničarju Antonu Pogačniku.

Truplo so našli. Od 18. junija so pogrešali maturanta Srečka Vavpetiča iz Ljubljane, ki je zginil nekje v Kamniških planinah. Vse mogoče rešilne ekspedicije so ga iskale zamanj. Lovca dvorskega lovišča Kemperle in Uršič sta našla 10. t. m. Vavpetičevo truplo v močno razpadlem stanju v Kurji dolini pod Kalško goro. Vavpetič je zdrsnil s Kalške stene in padel v globočino, kjer je obležal mrtev.

Trinajstletni fant utonil. Na Vidmu ob Savi je utonil pri kopanju 13letni Ferdinand Poznič, uslužben pri čevljarju Zdovcu. Kopal se je s svojimi tovariši v bližini krškega mosta, kjer je Sava radi vrtnicev posebno nevarna. Poznič je kot spreten plavač zašel v vrtnice, ki ga je kljub reševalnim poskusom tovarišev pogoltnil in še njegovega trupla do sedaj niso našli.

Razne novice.

»Kmetški list« se kaj rad usti, da je proti klerikalizmu, ne pa proti krščanstvu. Že večkrat smo imeli priliko dokazati, kako hinavsko je takšno ravnanje: proti klerikalizmu se maha, krščanstvo pa se hoče zadeti. Takšen je lažnjivi liberalizem. V zadnji številki (8. julija) se ta list zaganja ne zoper klerikalizem, marveč prav zoper krščansko ustanovo zakramenta sv. pokore. Postavi namreč vprašanje: »Ali je mogoče s priznanjem in s »pokoro« izbrisati krivično dejanje?« In takoj doda odgovor: »Sto in stoletja so narod učili, da je to mogoče. Malo solz, malo trdnih sklepov, malo ne vem česa — pa je sprana kri nedolžnega z zločinčevih rok.« Ni res, dični »krščanski« »Kmetški list«, da so sto in stoletja tako narod učili. Kaj in kako je katoliška cerkev naš narod učila, se n. pr. vidi iz katekizma. Naj vzamejo liberalni gospodje okoli »Kmetškega lista« katekizem v roke, pa bodo videli, kaj je potrebno za vreden prejem zakramenta sv. pokore. Ti gospodje seve v svojem velikem krščan-

Oglas je registr. pod S. Br. 6704 od 1. III. 1935

stvu, čigar najbistvenejši znak je protiklerikalstvo, ne gredo k spovedi. Ako bi hodili, bi se iz lastne skušnje preverili, da spoved ni tako lahka stvar. Priznalo je tudi dejstvo, kolik je socialni pomen spovedi, ki nalaga človeku dolžnost, tujo lastnino povrniti in popraviti škodo, bližnjemu storjeno na duši in tudi na telesu. Napad na zakrament sv. pokore spričuje ne- in protikrščanskega duha, ki veje iz »Kmetškega lista«. In tega duha: duha preziranja sv. zakramentov, kršenja božjih in cerkvenih zapovedi (n. pr. skrunitve nedelj s tekmami koscev in ženjic), širi ta list med mladino. Kakšen bo rod, ki bo vzrastel iz tega duha?!

Vsenemštvo in katolicizem. To sta dve stvari, ki se izključujeta. Skušnja in zgodovina dokazuje, da sta ti dve stvari neskladni med seboj. Poznali smo vsenemce, ki so bili v nekdanji Avstriji: bili so strupeni nasprotniki Rima kot središča katoliške cerkve, ter so kričali: Proč od Rima! Poznamo sedanje vsenemce, ki prebivajo med nami v naši državi. Prav taki nasprotniki katolicizma so, kakor so bili njihovi Schönererjevski in Wolfovski predniki. Dokaz za to je pisanje celjske »Deutsche Zeitung«. Ta list, ki se pro-

Napovedi abesinskih četnikov.

Angleški listi prinašajo iz Džibuti ob Rdečem morju presenetljivo vest, da organizirajo poedini abesinski podpoveljniki, ki so se podali v razne smeri abesinske zemlje, vojaške oddelke, ki naj bi po gotovih načrtih napadale italijanske sile, čim prične velika deževna doba. Napad bi se imel vršiti istočasno v petih smereh. V prvi vrsti bi šel napad v smeri železniške proge Džibuti—Addis Abeba, ki jo čuvajo primeroma slabe italijanske čete. V celem nizu nočnih napadov nameravajo Abesinci napasti posamezne slabejše italijan. postojanke kakor Gondar, Dessie in Harrar. Namen bi bil, najpreje obvladati tam-

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

»Mati, nikar preveč ne naženite! Morda Pavli ni tako hudo, kakor mislimo. Nase glejte, mati; če bi se vam kaj zgodilo, tedaj šele bi bila nesreča velika.«

»Zdaj mi je že laže,« je odgovorila. »Samo groza me je tako. Moj Bog, kaj bi bilo s teboj, ko bi se Pavla ne bila tako pogumno postavila pred te! Pridno, korajžno dekle je. Kajne, Franc, da boš vse storil, da ji rešiš življenje?«

»Seveda, mati! Za njeno življenje bi dal četrto naše domačije. Še po sosednega doktorja pošljem in po kako usmiljenko za postrežbo, če bo treba.«

Ko sta se še menila, je prišel že tudi Lipe in za njim gospod župnik z Najsvetejšim. Ravnjak je gospodu potihoma razložil, kaj se je zgodilo, in mu je odprl družinsko sobo, da je tu postavil presveto popotnico na mizo. Okoli presvetelega Rešnjega Telesa so se zbrali vsi posli z gospodarjem in materjo in kleče in na glas molili.

Več ko pol ure je minilo, preden je prišel zdravnik od ranjenke. Povabil je Ravnjaka in župnika na lopo ter jima tole sporočil:

8

»Hudo jo je sunil. Nož je predrl gornji lakat in se zasadil med rebra. Kako globoko je šel v prsi, tega zdaj tukaj ne morem še ugotoviti. Bržkone rana ni pregloboka in potem ni nevarnosti za življenje. Vendar človek ne ve, kaj se še lahko prisadi; zato bo prav, gospod župnik, da jo sprevidite. Huda je z laktom. Gotovo ne morem trditi, bojim se pa, da je ranjena kost in da je kita prerezana. Ako nočemo, da izgubi dekle roko, jo moramo takoj v mesto v bolnišnico spraviti, da jo operirajo. Vožnja bo že prestala, čeprav je izgubila precej krvi in je zelo slaba. Rane sem dobro povezal in zunanje krvavitve sem ustavil. Čuditi se moram, kako moško se dekle premaguje. Zobe je stisnila in komaj enkrat je glasneje zastokala... Gospod župnik, zdaj pa vi svoje! Počakal bom, da opravite, potem se bomo dalje menili.«

Pobožno je sprejela Pavla sveto popotnico in je obležala tiho; obraz ji je bil veder in dejala je, da ji je zdaj mnogo bolje. Ko pa je čula, da pojde v mesto v bolnišnico, se je branila in rekla, da z Raven ne gre in ne gre in da rajši umre. Vsi so ji prigovarjali, posebno še zdravnik, češ, da ne sme umreti, ampak se mora hitro in dobro pozdraviti; to pa je le v bolnišnici mogoče. Ko se je začela jokati, ji je rekel zdravnik, da se jokanje tako pogumnemu dekletu, ki je bolečine tako hrabro premagala, prav nič ne poda. Ko je še Ravnjak obljubil, da pojde z njo v

glaša za glasilo nemške manjšine v dravski banovini, bi moral imeti toliko obzirnosti do svojih katoliških čitateljev, da ne bi napadal katoliške cerkve in njenega poglavarja, rimskega papeža. Ne samo, da proslavlja protestantizem in njegove tukajšnje predstavnike, ne samo da istoveti nemštvo s protestantizmom (nemško je pri nas isto kot protestantovsko, tako je nedavno zapisal), celo tako drzen je, da direktno napada katoliško cerkev, katoličane in osebno poglavarja katoliške cerkve. Kako morejo Nemci katoliške vere trpeti med seboj tega strupenega nasprotnika katolicizma?

Iz mariborske moške kaznilnice so po pojno izpustili 19 kaznjencev, ki so bili obsojeni od 10 do 15 let.

Nenadna smrt. V Zgornji Radvanjski cesti pri Mariboru je stanovala Marija Krajnc, vdova po železničarju. Krajncveve 8. julija ni bilo na spregled. Obveščena policija je vdrla v stanovanje in je našla starko mrtvo na tleh. Poleg nje je bila razbita svetilka, ki je zvečer gorela na nočni omarici. Policijski zdravnik je ugotovil, da je ženo zadela kap.

Gasilsko slavje v Mariboru. V dneh 1. in 8. avgusta t. l. bo v Mariboru veliko gasilsko slavje. Mariborska gasilska četa proslavi 65letnico svojega obstoja. Za proslavo si je nabavila novi, najmodernejši rešilni avto, pripravila pa je tudi skupno z Mariborskim tednom razne razstave. Zanimiva bo tudi kulturno-gasilsko razglednica, ki bo prikazovala razvoj gasilstva na bivšem Spodnjem štajerskem v zadnjih 80 letih. Poučna bo za vse gasilce in za vsakega, ki se za stvar zanima, ter razstava potrebnih proti napadom iz zraka. Ena najlepših razstav Mariborskega tedna, ki so v zvezi z gasilsko proslavo, bo razstava aeroplanov in sicer motornih in brezmotornih. Razstava modernih gasilskih potrebnih bo zanimala vse praktične gasilce in prijatelje gasilstva. Udeleženci proslave imajo z železniško karto »K 13« polovično vožnjo in s posebnim slavnostnim znakom prost vstop k vsem razstavam in prireditvam Mariborskega tedna v dneh 1. in 2. avgusta t. l.

50letnico obstoja bo obhajalo 19. t. m. gasilsko društvo v Račah.

Otvoritev nove železniške proge. Zadnjo nedeljo je bila svečano otvorena železniška proga Kosovo polje — Peč.

Povišanje poštne pristojbine za inozemstvo. Pristojbina za navadna pisma v tujino do 20 gramov bo znašala 4 Din (dosedaj 3.50), za vsakih nadaljnih 20 gramov nad to težo še po 2 Din.

Dr. Marinič Franc se je preselil s 1. julijem v Koroščevo ulico 26 in ordinira od 9. do 11. in od 14. do 16. ure. 831

Obžalovanja vredni slučaji.

Roparski umor pri belem dnevu in v mestu. V Mejni ulici v Mariboru je bil izvršen 8. t. m. popoldne roparski umor. Žena vpokojenega finančnega stražnika in hišnega posestnika Ivana Strajnskega se je podala omenjenega dne zjutraj na mariborski trg, kjer je prodajala pridelke iz svojega vrta. Ko se je vrnila ob pol 12. uri s trga domov, je našla svojega moža v stanovanju ubitega s topim predmetom in zadavljenega z obvezo. Morilec je po izpovedi žene odnesel 10.000 Din prihrankov, dve hranilni knjižici, 2 kg dve- in petkronskih avstrijskih novcev in 5 zlatnikov po 10 kron. Oblast vrši z vso vneto preiskavo.

Na trnek ujeto otroško trupelce. V Mariboru je lovil ribe v Dravi knjigovez A. Arhar. Na trnek je ujel otroško trupelce. Ko je hotel strašen plen spraviti na suho, se je odtrgala vrstica in je trupelce odnesla Drava dalje.

Tat v kopalšču na Mariborskem otoku. Ob priliki kopanja na Mariborskem otoku je ukradel tat učiteljici Milegi Kocuvan iz omarice denarnico z drobižem, zlato zapestnico, prstane, ogrlico ter še razne druge predmete v skupni vrednosti 2600 Din.

Podlegel zabodljaju v trebuh. Že zadnjič smo poročali, kako je došlo v krčmi v Počehovi pri Mariboru do pokolja. Po deseti uri so priključili v gostilno štiri vinjeni, katerim krčmar ni hotel dati vina. Radi te zabrane so začeli razbijati.

Divjake je hotel pomiriti v krčmi se mu deči 46letni posestnik Ivan Majer s svojim sinom. Za pomirjevalno posredovanje je dobil od 27letnega Alojzija Karneta tako hud zabodljaj z nožem v trebuh, da mu je podlegel v mariborski bolnici. Surovega ubijalca in še tri njegove tovariše so orožniki zaprli.

Samomor natakara. V mariborskem mestnem parku se je ustrelil 9. julija 25letni iz službe izpuščen natakara Ferdin. Müller.

Kobila ukradena. V Ojstrici ob severni meji sta ukradla dva znana tihotapca posestniku Francu Koratu 3000 Din vredno kobilo, katero sta prodala preko naše meje v Labud.

Tatvina orodja. Ivan Mikulič, lastnik tovarne meril v Slovenjgradcu, je prijavil orožnikom, da mu je bilo pokradenega orodja za 20.000 Din.

Orožnika so napadli s kamenjem. V ptujsko bolnico so pripeljali s precejšnjimi poškodbami 29letnega orožniškega kaplarja Jurija Bozo iz Cirkovec pri Pragerskem. V Šikolah so ga napadli fantje s kamenjem.

Cigani vlamljajo po okolici Ptujja. Cigani so vlomili v stanovanje prevžitkarja Franca Pevec v Bukovcih. Odnegli so mesa in živila za 600 Din. Isto noč je bila gotovo ciganska nadloga na delu pri poskusnem vlovu v trgovino Justine Štumberger, istotako v Bukovcih. Pri razbijanju železnega zastora so se vzbudili domači in so prepodili lopove. Nato so poskusili isti uzmoviči vlomilsko srečo v sosedni vasi v Dornovi pri posestniku Martinu Arnušu. Imeli so že pokradeni plen naložen, ko so jih vzbujeni domači pregnali. Prijeli so eno mlado žensko, katera ni imela za pobeg dovolj urnih nog, in so jo zaprli v občinski zapor, iz katerega je pobegnila. Orožniki so jo pa le aretirali. Izpovedala je, da se piše Ilonka Horvat. Stara je 23 let in je ciganka iz Sobote. Sopotnagača ni hotela izdati. Žandarji so jo izročili v zapore v Ptuj.

Napad na viničarja. 25letni viničar M. Zebec iz Brezovca pri Sv. Barbari v Ha-

mesto in da bo v bolnišnici naročil, naj zanjo kar moči lepo skrbijo, in da jo bo tudi večkrat obiskal, tedaj ji je zažarelo v očeh in nič več se ni branila.

Težave so bile le, kako bi spravili ranjenko po strmi globači z Bistrice k Ožboltu; tedaj je dejala Jerca, da bo sama nesla Pavlo dol do ceste. Izbrala si je velik koš, ga postlala z blazinami in odejami in položila dekle tako vanj, da je napol sedela, napol ležala. Potem si ga je oprtala in ga odnesla skozi duri, kakor da bi imela volno v njem, ne pa človeka.

Pavla se je hrabro držala in se ni več jokala. Ko pa je Kristina začela tuliti, so se tudi nji usule solze. Najteže se je poslovila od matere. Z zdravo levico se je oklenila materine desnice in jo držala, kakor da se poslavljala na večne čase. Stara kmetica se je bridko jokala in tudi Pavla je na glas zaihtela.

Da bi napravil solzam kraj, se je oglasil župnik, potolažil odhajajočo in jo blagoslovil, zdravnik pa je silil naprej — in Jerca jo je mahnila s širokimi koraki po bregu dol. Ravnjak in doktor sta jo komaj dohajala. Pri Ožboltu spodaj je najel Ravnjak voz; nekoliko so počivali, potem so se odpeljali proti mestu.

Še pred večerom so dospeli tja in so Pavlo takoj spravili v bolnišnico. Bila je že vesela, da je prišla v posteljo, ker jo je tresla vročina. Doktor se je pomenil z zdravnikom, primarijem bolnišnice, Ravnjak pa je naročil za ranjenko posebno sobo in je

prosil sestro prednico, naj stori vse, kar more, da dekle ozdravi; za stroške mu ni mar.

Pozno na noč se je vrnil doktor z vozom, Jerca in Ravnjak pa sta ostala čez noč v mestu.

Ravnjaku, ki je bil občutljiv in le na videz trd in raskav, so se dogodki tega dne vso noč podili po glavi in ga vznemirjali v duhah sanjah. Vedno zopet je videl pred seboj pogrebščino: zdaj so njega nosili, nato mater, potem spet Pavlo. Vsega so ga pretresle sanje, ko je videl Pavlo na mrtvaškem odru, okoli nje pa cvetje in goreče sveče. Zbudil se je in od razburjenja ni mogel več zaspati.

Zunaj se je že svitalo. Ko je z bližnje cerkve oznanil zvon jutrnico, se je Ravnjak naglo oblekel in odšel v cerkev ter ostal tu pri treh svetih mašah. Vendar se ni mogel pobožno zbrati, ker mu je vedno prihajala pred oči Pavla v svoji genljivi, ljubki onemoglosti. Zdal se je zavedel, da mu je bilo dekle mnogo bolj pri srcu, kakor pa si je to upal priznati.

Zgodaj dopoldne že je šel v bolnišnico poizvedovat, kako je z dekletom; bal se je, da ne bo nič dobrega izvedel. Zdravnik primarij pa ga je veselo presenetil, ko mu je povedal, da za Pavlino življenje ni nobene nevarnosti več. Sunek z nožem je bil sicer zelo močen, vendar pa ni presekal ne kite ne žile; predrl je laket in zdrknil ob rebro, tako da se je nož le še kak poldrug centimeter poševno zasadil v meso. Kost je nekoliko ranjena in rebro je malo nalom-

kajšnje posadke, nato pa navaliti skupno na Addis Abebo, potem, ko bi se vse sile združile. Glavni namen te akcije je, da bi se italijanska vojska v Addis Abebi odrezala od njenih oporišč v Eritreji.

Abesinski neguš

bo začel nabirati pristojevoljne darove za osvoboditev svojega cesarstva. Takoj po vrnitvi iz Zeneve v London je imel pregnani abesinski cesar dolgo posvetovanje s svojimi svetovalci, nakar se je odločil za razglasitev proglašenja, ki ga je neguš naslovil preko abesinskega poslanstva na angleški narod. V proglašenju se sklicuje neguš na pravni čut in pravico ljubnosti angleškega naroda, opozarjajoč, da je

lozah je bil namenjen na kolesu v Ptuj. V vasi Budina sta ga srečala dva moška, ki sta ga vrgla s kolesom vred v občestni jarek. Na tleh ležečega sta obdelovala s čevlji in sta tako dolgo hodila po njem, da se je onesvestil. Orožniška patrolja je Zebeča z umetnim dihanjem obudila k življenju in je aretirala podivjana napačca.

V prostovoljno smrt vsled neozdravljive bolezni. Ko se je vrnil železničar Smolej v Zgornjem Radvanju pri Mariboru iz službe, je našel v spalnici obešeno svojo 35letno ženo. Reva si je vzela življenje, ker je zamanj iskala pomoči pri zdravnikih.

Vlom v dekliško meščansko šolo v Ptuj. Neznavec je v noči vlomil v poslopje ptujске dekliške meščanske šole. Iz ravnateljve pisalne mize je odnesel kuverto, v kateri je bilo 3420 Din.

Najdeno trupelce novorojenčka. V potoku Globetka pri Ljutomeru so našli odvrženo trupelce novorojenčka ženskega spola. Otročiček je bil zadavljen. Oblast poizvduje za nečloveško materjo.

Vlom v skladišče. V Zavodni pri Celju ima veletrgovec Božidar Ravnikar skladišče. Nočni vlomilci so izkopali luknjo v zid skladišča in so odnesli sladkorja za 1800 Din.

Izpred sodišča.

Roparski napad je obravnavalo celjsko sodišče 7. julija. Zagovarjal se je 27letni Fortunat Pogorevnik, delavec iz Šmartna pri Slovenjgradcu. Pogorevnik je 26. aprila t. l. zvečer na banovinski cesti pri Šmartnem napadel mlinarja Lov. Onuka iz Tomaške vasi, s katerim je bil malo prej pil in se tudi pobratil. Pobil je Onuka z nekim lesenim predmetom na tla in mu vzel srebrno verižico in uro, klobuk in 4 kovance po 50 Din. Tolovaja so obsojili na 3 leta in 1 mesec robije in 500 Din povprečnine.

Širite „Slov. gospodarja“!

Društvo narodov prepustilo Abesinijo njeni u-sodi, četudi bi bila njega dolžnost, da brani neodvisnost in nedotakljivost Abesinije. Abesinija pa nikakor ni pripravljena, da vrže puško v koruzo. Abesinija bo nadaljevala borbo proti usiljivcem do poslednje kaplje krvi in je odločena, da nadaljuje borbo tako dolgo, dokler ni zadnji Italijan zapustil abesinskih tal. Junaštva in hrabrosti ne manjka Abesiniji, pač pa ji primanjkuje denarja in orožja. Neguš, ki smatra kot možno, da nadaljuje odpor z 20.000 funti šterlingi, prosi za prostovoljne prispevke, ki naj se pošljejo na naslov abesinsk. poslaništva v Londonu.

V zvezi z neguševim proglasom na angleški

Slovenska Krajina.

Po dolgem času najdeno truplo. Ob avstrijski meji blizu Fiksincev v občini Pertoča na travniku posestnika Alojza šalomona raste jelševje. Ko so na tem travniku kosili, je opozoril ljudi smrad, da med jelševjem nekaj gnije. Šli so pogledat in se jim je nudil strašen prizor. Na veji je visela za vrv glava, spodaj pa je ležalo truplo. Glavo so razkljuvale vrane, truplo je bilo v razpadu. Poizvedovanja so dognala, da gre za 23letnega Antona Potzinger, ki je služil do maja pri posestniku Würzingerju v Teschenu v Avstriji. Würzingerju je pogorel hlev in sum požiga je padel na hlapca Potzingerja. Da bi se izognil zasledovanju orožnikov, je osumljeni pobegnil in izvršil samomor.

M. Sobota. G. Vojkovič Jožef, soboški kaplan, je obhajal svojo desetletnico mature v Monostru s svojimi kolegi, kjer je tudi on študiral in dovršil svoje gimnazijske študije. G. kaplanu želimo, da še včaka 50letnico!

Sobota. V nedeljo dne 5. julija je bil pri nas shod JRZ. Govorila sta gg. dr. Krek in Marko Krajnc. Ljudi je bilo gotovo nad 1500. Omenimo samo to, da je g. dr. Krek v vehementnih besedah obsodil hrvaške žide, ki imajo gospodarstvo v svojih rokah. To se nam zdi tembolj umestno, ker pri nas nekateri preveč paktirajo z židi, kar naši priprosti ljudje obsojajo. Kšeft je kšeft!

Lipa. Preteklo nedeljo je bilo proščenje pod lipo, kjer so se fantje tako stepli, da so enega celo smrtno ranili. Ali bi ne bilo boljše, da proščenje sploh izostane, ko se dogajajo take staršne stvari?! Prosimo starše, da se bolj brigajo za vzgojo otrok.

Lipa. V nedeljo dne 19. julija bo prikazal prvo sv. mašo vsemogočnemu Bogu Ivan Zver v turniški cerkvi.

Renkovci. Nemila smrt nam je pobrala mater g. Korena lendavskega kaplana. Iskala je v Ormožu zdravniško pomoč z operacijo. Operacija se je posrečila, a na žalost je po operaciji v osmih dneh mati izdihnila svojo dušo in se preselila k večnemu počitku. Pokojna je bila zgledna krščanska mati, ki je zapustila troje odraslih otrok. Doživela je lepo starost 68 let. V življenju se je mnogo trudila posebno za svoje otroke. G. kaplan ji je poplačal njeno ljubezen med

drugim tudi s tem, da je bil vsak dan pri njej v bolnici in jo tolažil v njenih bolečinah. Umrla je v ormoški bolnici, odkoder je bila prepeljana v svoj rojstni kraj dne 9. t. m., kjer jo je spremlilo k večnemu počitku veliko število ljudi. Pogreb je vodil g. Klekl Jožef. Dobra mati naj počiva v miru! Domačim naše iskreno sožalje, posebno g. kaplanu v Lendavi!

Lendava. Zadnje čase so imeli orožniki opravke z Meglič Gizelo iz Doline, ki je umorila svoje lastno dete. Gizela je imela že več nezakonskih otrok. Eno dete je ob Veliki noči preminulo, staro 8 mesecev. S tem se je izgovarjala, da je dete v Čakovcu. Med tem časom se je poročila s Sabotinom iz Mostja, toda ni uživala dolgo zakonske sreče, samo dva dni. Zdaj je v lendavskem zaporu in čaka na sodbo. Ta brezsrčna mati je služila v Dolnji Lendavi in o velikonočnih praznikih je nedolžno dete v lavoru vode zalila in v sosedovi drvarnici pod drva zakopala.

Grad. Naš lanski novomašnik g. Ivan Kolenc iz Gomilic je nameščen k Gradu za kaplana.

Bratonci. Naš lanski novomašnik škafar Ivan je nameščen za kaplana v Prevalje na Koroško. Našemu rojaku želimo, da s svojim gorečim duhovniškim srcem služi tamošnjemu narodu.

Bogojina. Diplomiral je na ljubljanski univerzi g. Jože Mančec iz Bogojine. G. Jošku iz srca čestitamo!

Mačkovci. Sedež občine je še vedno pri nas. Prošnja je baje na glavarstvu in to smo izvedeli šele, ko smo se informirali, kje leži naša prošnja. Nekateri se strašno bojijo, da bi prišel sedež v Pečarovce. Pa trdno smo prepričani, da se bo to zgodilo, če namreč pri nas še veljajo zakoni.

Moščanci. Pri nas so bile okrožne vaje gasilcev, ki so dobro izpadle. Proti večeru se je razvila lepa domača veselica. Obiskal nas je tudi g. poslanec Benko, ki se je menda izognil sho, da JRZ v Soboti.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

S. A. v Dobrini in drugim nabiralcem za gradnjo nove cerkve presv. Rešnjega Telesa v Mariboru sporočamo, naj pošljejo nabrani denar na naslov: Č. g. Drago Oberžan, duhovnik, Maribor, Radvanjska cesta 19.

ljeno, vendar ni nič hudega. V štirih, petih tednih bo že toliko ozdravela, da bo mogla domov. Pravi čudež je, da je šel nož tako, kakor je šel. Med sto podobnimi ranjenci je komaj eden tako srečen.

Ravnjak si je oddahnil in se zahvalil zdravniku ter mu bolnico toplo priporočal. Potem je skočil še k tej. Pavla, ki je že vedela, da ni nič nevarnega, pa je še gorela od vročice, se mu je prijazno nasmehljala in sramežljivo dejala, da mu dobrotljivosti in skrbi nikoli povrniti ne bo mogla, pozabila pa je svoj živ dan ne bo. Naročila mu je, naj pozdravi vse doma, posebno mater, in ga je prosila, naj pride spet gledat nanjo, kadar ga zanese pot v mesto. Obljubil ji je, da bo samo zaradi nje spet prišel, in sicer že kmalu. Ko je odhajal, se je dekletko jokalo, pa prav na skrivaj.

Na Bistrici so pripovedovali o napadu na Ravnjak grozne reči. Že nekaj ur po dogodku se je o tem razvedelo po vseh hišah. Ljudje so stali v gručah in so se razburjeno menili, kajti kaj takega se v teh hribih še ni nikoli primerilo. Ženske je bilo še posebno strah, in po pravici! — kajti ubegli zločinec se je gotovo še kje blizu klatil.

Cisto iz sebe je bil Osojnik. Letal je iz hiše in spet v hišo, na vsako novico je prežal, šel je na polje dol h križu in tu dolgo sedel ter se oziral na vse strani. Pozno zvečer je začul iz grabna zategel pisk in je takoj spoznal, da je to Lisjakovo znamenje.

Odvziagal mu je, kolikor je mogel in znal, na isti način in je potem previdno počasi odkrevsal dol h gozdu.

Kar hitro je našel Lisjaka, ki je čepel za lesu. Bil je brez klobuka, obleka mu je bila raztrgana, desnica mu je brez moči visela in bingljala ob bokih dol.

»Osojnik!« je zaklical polglasno, »v neznanski stiski sem. Pomagati mi moraš; skrij me kam!«

»Kam pa, te vprašam,« je odvrnil Osojnik s svojim globokim basom.

»Menda boš imel zame kaj prostora v svoji hiši.«

»Kaj pa misliš? V moji hiši, kjer te vsi poznajo, te bi že jutri našli.«

»Na gumno me skrij ali pa v mlin!«

»Tukaj nisi nikjer na varnem. Orožnika sta te že iskala, jutri pa bodo pretaknili vso Bistriško goro; vsi moški morajo pomagati. Vse je pokonci.«

»Kam naj se denem?«

»Bežati moraš čim dalje kam.«

»Prav, prav, ko bi imel vse ude zdrave! Toda roka mi je pod ramenom zlomljena. Ravnjak, ta vrag, mi jo je razbil. Strašno me boli.«

»Pojdi tja v Zarazber, tam te ljudje ne poznajo! Oni šintarjev Polda ti bo roko uravnal in obvezal... Skozi Jazbino prideš na Črno in od tam ni več daleč do meje.«

DRUŠTVENE VESTI

Št. Peter pri Mariboru. Igralska družina našega prosvetnega društva »Skala« se pripravlja na uprizoritev ljudske igre »Divji lovec«, in sicer na prostem. Prva uprizoritev bo v nedeljo dne 6. septembra, nakar že domačine in sosede sedaj opozarjamo.

Prosvetni praznik pri Sv. Rupertu v Sl. gor. Na Ciril-Methodovo nedeljo je bil pri Sv. Rupertu v Slov. goricah blagoslovljen temeljni kamen za Prosvetni dom. Ta pomemben dogodek je bil za ruperško faro veličasten praznik katoliške prosvete, ki je morala biti hude boje za obstanek. Zgradba prepotrebne Društvenega doma, čigar temelj je bil dne 5. t. m. slovesno blagoslovljen, je združila celo ruperško faro v eno družino, ki bo složno nosila bremena in žrtve za skupno prosvetno ognjišče. Št. Rupert se je za ta dan odel v svečano obleko. Veselo pritrkavanje in streljanje topičev je oznanjalo slavnostni dan. Ob devetih dopoldne je bil sprejem dekana Gomilšeka, ki je takoj nato imel slavnostno pridigo. Po sv. maši, katero je daroval domači g. kaplan, se je razvil dolg sprevod na stavbišče. Na čelu godba, ki je igrala himno slovenskih fantov, za godbo pa je korakala četruperskih fantov v belih srajcah, za njimi

pa dekleta v ličnih narodnih oblekah. Nad 1000 ljudi se je zgrnilo okrog lepo okrašenega stavbišča. Domači g. kaplan Smole je spregovoril pozdravne besede ter naglasil, kolike važnosti bo novi Prosvetni dom za mladino. Po pozdravnem govoru je dekan Gomilšek ob asistenci domačega g. župnika Kodriča, g. župnika Sinka in domačega g. kaplana blagoslovil temeljni kamen ter nato v navdušenih besedah govoril o Slomšku, čigar duh se naj kaže v delu prosvetnega društva, ki nosi ime »Slomškov tabor«. Za njim je govoril akademik Ciril Žebot iz Maribora o treh domovih, ki so bili največjega pomena v zgodovini slovenskega ljudstva, namreč kmečka hiša, cerkev in katoliški prosvetni domovi. V imenu Prosvetne zveze je pozdravil zborovalce Mirko Geratič ter v govoru podal tehtne misli o temeljih katoliške prosvete. Sledili sta še dve deklamaciji, nakar je vsa tisočglava množica zapela Angelov pozdrav.

Vojnik. Prosvetno društvo v Vojniku naznaja s sledečim vsem čitateljem »Slovenskega gospodarja«, da se proslava 25letnice društva s govorom predsednika Prosvetne zveze g. dr. Josipa Hohnjeca ne vrši v nedeljo dne 19. julija t. l., kakor je bilo to objavljeno v zadnji številki »Slovenskega gospodarja«, temveč se bo radi nepredvidenih neprilik vršila združena s prosvetnim taborom pred našo farno cerkvijo šele 23. avgusta.

vzglezna družbenka Marijina. Pogreba rajne, ki se je vršil 6. t. m., se je udeležilo mnogo ljudstva in družbenk Marijinih v spremstvu dveh duhovnikov na domači mirodvor. V njeno hišo so zahajali samo katoliški listi, posebno stalen gost je bil »Slov. gospodar«. Svoje otroke je vzgojila v krščanskem duhu. Možu in otrokom naše sožalje, rajno pa ohranimo v blagem spominu.

Loka. Nemila smrt je iztrgala iz rok žene skrbnega moža, otrokom pa nenadomestljivega očeta. Kakor je že poročal »Sl. gospodar«, je preminil v Gospodu, spreviden s sv. zakramenti, v starosti 55 let Janez Potočnik, kateri zapušča žalujočo ženo ter pet otrok. Neusmiljena jetika mu je pretrgala nit življenja. Bil je zvest naročnik »Slov. gospodarja« ter umni gospodar, ki si je znal svojo kmetijo urediti do najvišje rentabilnosti. Na zadnji poti ga je spremljal poleg domačega g. župnika tudi g. dekan Sagaj iz Hoč, požarna bramba od Sv. Miklavža, katera mu je kot bivšemu kumu v temno jamo zaklicala za slovo trikratni: Slava! Sorojaki od Sv. Miklavža, ki smo te tako iskreno ljubili, pa Ti kličemo: Na veselo svidenje nad zvezdami! Vsem ostalim naše iskreno sožalje.

Hočko Pohorje. Nagle smrti je umrla pri nas Ivana Narat, posestnica, v starosti 77 let. Ko se je zjutraj vstala ter stopila par korakov od postelje, je rekla okoli stoječim: »Jezus, kako je meni slabo.« Hči in sin jo naglo primeta za roke, medtem pa je že izdihnila svojo blago dušo. Značilno iz življenja rajne je, da je pred kakimi 40 leti ozdravila prav za prav na čudežen način. V letu 1896 sta ji zaporedoma v teku enega tedna umrla dva sinčka, katera je poleg še ostalih 8 otrok pristrčno ljubila. Tako nenadna smrt kar dveh otrok v enem tednu jo je tako potrla, da se ji je zmračil um. Njen mož se je dosti trudil, da bi se ji povrnilo ljubo zdravje. Znanost dveh zdravnikov ni zalegla nič. Rajna je v svoji takratni bolezni neprestano govorila o Klavžetih in Sv. Višarjah ter hotela na vsak način tja na božjo pot. Bridko je bilo za domače bolnika v takem stanju pustiti na tako dolgo pot. Kljub vsem oviram je v spremstvu dveh sorodnikov šla od doma bolna ter se vrnila zdrava ter z malimi izjemami ostala zdrava do svoje še prerane smrti. Naj ji bo ljubi Bog obilen plačnik, vsem ostalim pa naše sožalje!

Odprta noč in dan so groba vrata.

Št. Peter pri Mariboru. Zadnje čase smo imeli zopet troje smrtnih slučajev. V Grušovi je umrla Damiš Mimika, ki je doživela komaj 21 pomladi. Bila je pridno in marljivo dekle, ki jo je vse rado imelo. V Trčovi je po daljši boleznini umrl bivši posestnik Gačnik Anton, star 71 let. V Hrenci pa je umrla v starosti 73 let Repina Marija, ki je skoraj 40 let služila v eni in isti hiši. Rajna je bila vzgled zvestega in marljivega posla, ki je s hišo živela in trpela. Največje zadoščenje in plačilo je imela v tem, če je bila

sreča in blagostanje v hiši. Naj vsi trije v miru počivajo!

Sv. Lenart v Slov. gor. V Zgornjih Žerjavcih je v soboto 4. t. m. popoldne umrla blaga mati in dobra gospodinja šuman Alojzija. Rajna je bila rojena 4. aprila 1883 ter se je 5. februarja 1906. leta priženila iz Zgornjih Verjan od Sv. Trojice v Slov. gor. na šumanovo posestvo, kjer je sklenila svojo življenje. Potrpežljivo je prenašala dolgo trajajočo sladkorno bolezen, katera jo je spravila v prerani grob, bila je tudi

»Za tako dolgo pot moram imeti denarja, drugače ne pridem nikamor. Daj mi, kar sem zaslužil!«

»Zaslužil nisi nič, ker niso opravil, kar sem ti naročil.«

»Kaj?! Še več sem storil, kakor si rekel. Črnuh-ljo sem spravil v kraj in se ti je ni treba več bati.«

»To bom šele videl. Mačke ne podušiš kar tako. Zdaj so jo peljali v bolnišnico. Ko ozdravi, bo spet tu.«

»Tako sem jo pehnil, da ne bo več ozdravela. To rečem jaz, ki se na to spoznam. Ciganka je toliko ko mrtva.«

»Čeprav — moja volja to ni bila. Jaz sem hotel le, da jo spraviš iz kraja, ne pa, da jo ubiješ.«

»Vrag skopuški! Drugega ne misliš, kakor da bi me ob zaslužek spravil in goljufal,« je zarohnel Lisjak. »Če je mrtva, ti je vendar prišla v kraj... Poslušaj, kaj ti pravim! Brez denarja ne morem orožnikom uiti. Da bi se jim pa dal ko divja zver preganjati, ko bi me na zadnje vendarle ujeli, to pa ne; tedaj se jim rajši kar takoj javim. Pa jim bom vse povedal — vse o tebi in ciganki. Čisto vseeno mi je.«

Osojnik se je nekaj časa zvijal in zamolklo godrnjal:

»Kdor se z lumpi pajdaši, ima zmerom izgubo.«

»Ako prideva skupaj pred sodnike, bova šele videla, kateri od naju je večji lump, ti ali jaz,« je

robantil Lisjak. »Daj mi, kar si mi dolžen; potem se bova razšla v miru!«

»Dve sto dinarjev ti dam.«

»Pet sto sva rekla; niti dinarja manj nočem. Če hitro ne daš, bom zahteval več.«

»Pri sebi nimam denarja.«

»Pojdi domov ponj! Pol ure te bom čakal, toda nič več.«

Osojniku ni ostalo nič drugega, moral je poslušati. Klel in brundal je nekaj časa, potem pa je mahnil po rebri gor.

»Še za pot mi prinesi kaj, da bom laže hodil,« je zaklical Lisjak za njim, kruha, povojenega in žganja!»

Ker se je medtem že docela zmračilo, se zločincu ni bilo treba več tako previdno skrivati. Zlezal je čez lesno in stopil nekoliko korakov navzgor v travnik ter se vlegel v travo, pri tem pa od bolečine zastokal. Minilo je kakih dvajset minut; tedaj je prikoralac Osojnik, izročil Lisjaku, ki je že nestržno čakal, denar in mu, ne da bi kaj govoril, porinil krajec kruha in steklenico žganja v žep. Več v naglici ni mogel dobiti, je rekel. Lisjak se niti z besedico ni zahvalil, nekaj je zagodrnjal o starem skopuhu in se odpravil na pot. Poprej je še vprašal, kod in kam vodijo steze, in Osojnik mu je natanko pokazal pot. Ko je zločinec že izginil za lesno, ga je kmet še enkrat poklical:

(Dalje sledi.)

narod se poudarja, da bi neguš potreboval za uspešno borbo najmanj dva milijona funtov šterlingov, s katero vsoto bi bilo mogoče nabaviti vsaj 100 letal in ostalih potrebnih za vodstvo moderne vojne.

Italijanski guvernerji

v posameznih zasedenih pokrajinah v Abesiniji imajo oblast, da smejo vsak čas preiskati skladišča in zasebne trgovine. Na ta način hoče abesinski podkralj marsal Graziani preprečiti kopičenje blaga in odiruške špekulacije. Življenje v italijan. vzhodni Afriki bi naj pritegovalo koloniste in jih ne odbijalo z navijanjem cen življenjskim potrebščinam.

Slomškova družina vabi k nadaljnemu delu!

Po praznikih.

Praznično razpoloženje je ostalo v naših dušah po vseh slovesnostih v Mariboru. Hvaležni vsem, ki so vršili priprave, skrbeli za red, ki so se udeležili, hvaležni tudi onim, ki so doma spremljali naše prizadevanje s požrtvovalnim sodelovanjem, hočemo nadaljevati delo, katerega smo s prireditvami Slomškovih praznikov najavili vsej naši in jugoslovanski javnosti. Ne kakor kres, ki zagori in ugasne, kakor stalna večna luč, ki žrtvuje in gori noč in dan, mora ostati naše nadaljnje delo za beatifikacijo A. M. Slomškega.

Podpisovanje prošenj.

Iz raznih krajev prejemo obvestila, da bi radi še ostali, ki niso dosedaj podpisali, stopili v krog onih, ki so podpisali. Da bodo imeli to možnost, bomo poslali vsem župnim uradom, kjer še potrebujejo, potrebne podpisne pole. Prosimo, da se nam javijo!

Svetinjske s Slomškovo podobo.

Izredno posrečeno so izdelane svetinjske, ki imajo na eni strani podobe Marije Pomagaj na Brezjah, na drugi strani pa Slomškovo podobo. Vsak Slovenec naj na svojem molku nosi to svetinjsko, ki ga naj stalno opozarja, da naj moli za beatifikacijo Slomškega! Da bo omogočeno vsem dobiti te svetinjske, prosimo župne urade, da po svojih krajevnih razmerah uredijo:

ali da jih imajo sami na zalogi, ali pa da jih ima kak drugi v kraju. Male svetinjske so primerne za Marijine vrtce in prosimo vse voditelje vrtcev, da jih vpeljejo!

24. september — Slomškov dan.

Ministrstvo prosvete je odredilo, da bo dne 24. septembra — na dan smrti Slomškove — v vseh šolah dravske banovine Slomškov dan. S tem odlokom je ustrezno delno naši prošnji. Naše stremeljenje gre za tem, da bo ta dan za vse šole v Jugoslaviji proglašen kot Slomškov dan. Kot slavimo Slovenci sv. Savo, kulturnega vodja Srbov, nadalje Strossmajerja, velikega škofa hrvaškega, tako naj tudi Srbi in Hrvatje slavijo našega velikega Slomškega. Ker pa je v dosego tega treba vsestranskega dela, vabimo tem potom vse, ki jim je zadeva Slomškega pri srcu, da vsak stori svoje, kjer ve, da bo stvari koristil.

Stalne molitve!

V naših cerkvah naj ne prenehajo molitve za beatifikacijo Slomškega. Vsaj vsako sredo naj se vršijo! Ta dan se vsi, ki ste v stiskah in verujete v priprošnjo Slomškega, zbirajte pri svetih mašah, darujte sv. obhajila, opravljajte molitve in dobra dela! Med dobra dela spada tudi še nadaljna skrb za Slomškovo kapelico, kjer je še marsikaj potrebno urediti, in za stroške za Slomškovo beatifikacijo.

St. Peter pri Mariboru. Prej dobro obetajoča vinska letina in upanje na bogati pridelek je nas varala. Peronospora, plesnoba strašno uničuje vinograde in tudi škropljenje veliko ne pomaga. Nič boljše ni v sadonosnikih. Kakor vse kaže, bo vinska in sadna letina skrajno slaba. Pač pa bomo imeli dovolj krme in tudi silje ni slabo. — Neki plačanci iz Celestrine širijo z vso vnemo hrvaški ali bolje rečeno Mačkov evangelij med našimi šentpeterčani. Mi pa povemo takšnim ljudem enkrat za vselej to: pozabili takšnih izdajic slovenstva ne bomo. Mi pa ostanemo, kakor smo bili, zvesti svojemu voditelju dr. Antonu Korošču. Velikega kongresa JRZ, ki bo v Mariboru 9. avgusta, se šentpeterčani udeležimo v velikem številu, da tako pokažemo svojo pripadnost k JRZ in zvestobo svojemu voditelju.

St. Peter pri Mariboru. Tudi letos bomo šentpeterčani poromali in sicer 26. julija k Materi božji na Svete gore, 9. avgusta pa k Mariji Tolažnici (Maria Trost) pri Gradcu. Graškim Slovincem hočemo dati priliko, da se po dolgem času snidejo z rojaki in da po dolgem času zopet slišijo božjo besedo v materinem slovenskem jeziku.

St. Peter pri Mariboru. Na sedmini po pokojni Damiš Mimiki se je nabralo za Slomškovo kapelico 175 Din. Vsem, ki so kaj prispevali, Bog plačaj! Slomšek jim naj bo priprošnik v nebesih!

Sv. Urban nad Mariborom. Dne 18. junija l. 1861 je naš prvi mariborski škof A. M. Slomšek posvetil ljudsko cerkev Sv. Urbana na 595 metrov visokem hribu nad Kamnico. Po končanem cerkvenem obredu je škof nenadoma nekam izginil. Končno so ga izsledili v gruči postaranih očancev in mamie, s katerimi se je prav po domače prijazno razgovarjal in jih po-

vpraševal po njih domačih razmerah, jih tolažil in jim dajal modre nasvete. Ljudje so bili do solz ganjeni radi njegove res očetovske ljubeznivosti. Po preprostemu kosilu pri nekem kmetu se je vrnil domov. — Od takrat hvaležni Kamničani in Križančani vsako leto obhajajo na 6. pobinkošno nedeljo veseli spomin na posvetitev svoje priljubljene cerkve vrh vinorodnega griča in na Slomškov obisk. Zadnje nedeljo pa je bila že 75letnica tega za nas toliko važnega zgodovinskega dogodka. Že v soboto večer je plapolajoči kres daleč tje v doline naznanjal, da se pripravljamo na pomenljiv jubilej, in pritkovanje zvonov nas je milo vabilo na proslavo. Nalivu podoben dež pa je le posebno izvoljenim dovolil, da so se je mogli udeležiti v nedeljo in biti obenem priče zaslužene pohvale hiše, v kateri se je Slomšek pomudil po posvetitvi cerkve. Sluga se je reklo njenemu posestniku in njegov naslednik Alojz Waldhuber je že 31 let zvest in neumorno zkrben cerkveni ključar Sv. Urbana. Ravno na 75letnico posvetitve se ga je spomnil sedanji četrti naslednik Slomškov na mariborskem škofijskem prestolu, prevzvišeni škof Ivan Jožef s prelepim pohvalnim in zahvalnim pismom. Po navdušujočih besedah o veliki vrednosti posvečene cerkve in o Slomškovi gorečnosti in skrbi za lepoto hiše božje je to pismo prečital in slavljencu izročil ljubitelj naših krajev in ljudi monsig. Janez Vreže iz Maribora ter tako izdatno pomnožil naše veselje ob 75letnici cerkve Sv. Urbana. Pripominjamo še, da je Waldhuberjeva hiša vsa leta kot dragocen spomin shranjevala kupico, iz katere je Slomšek pil ob svojem obisku, dokler je ni sedanji posestnik Avg. Pajtler prepustil letos mariborskemu muzeju, v katerem se nahaja vsakemu obiskovalcu na ogled.

Naraplje. Naš tihi kot je letos deležen precej nalivov. Saj ni skoro dneva, da nas ne bi oblaki pregnali s polja in travnikov. Gromi so pogosti in strele udarjajo v gozdove. Sreča, da še ni udarilo v naše hiše po hribih. Zetev ječmena se je že izvršila in je klasje precej lepo.

Tudi pšenica je lepa in ima veliko klasje, toda radi preobillice vlage je začela legati na zemljo. Rž je na mnogih mestih čisto poležana in bo bolj slabo obrodila. Krompir je na mnogih njivah čisto suh, kar je posledica rjave rje. Koruza je lepa. Vinogradi kažejo lepo in imamo upanje, da bo vinska trgateg obilna, samo če ne bo grozdje prekislo, ker se obeta deževno poletje. Cestna dela so v polnem teku v Sitežu. Presekan je že potok in zreguliran preko Mohorkovega travnika. Tam, kjer je tekel prej potok, je sedaj napravljena nova cesta, kar precej dvigne lice prej tako zapuščenega sveta. Tudi v Fišerjevem bregu, kjer je bil prej tako velik klanec, je sedaj že desna polovica znižana do 1.5 m, tako da ne bo več klanca, ki je preje tolikokrat onemogočal prevoz z vozovi. Dne 3. julija je odšel gradbeni vodja pri gradbi ceste g. Horvat v Novo mesto. Vsi, ki so ga poznali, so ga imeli radi, saj je bil napram delavcem zmeraj dobrosrčen in odkrit. Kljub svoji strogosti je vedno zasledoval pošteno srce v vsakem človeku, zato so ga ob slovesu skoraj vsi počakali in mu stisnili roko v slovo. Ne bomo ga pozabili, saj nam je bil dober in žalujemo za njim. Na novem mestu mu želimo obilno božjega blagoslova!

Zagrebsko pisemce. Morda kdo misli, da se je zagrebškemu dopisniku »Slovenskega gospodarja« že tinta posušila, da nič ne piše. Toda ta strah je letos popolnoma odveč, ko je zadnjič (30. junija) padlo v Zagrebu v dveh urah toliko dežja, da bi ga bilo dovolj za dva meseca. Po ulicah je drla voda kot reka in napravila mnogo milijonov dinarjev škode. Kaj takega v Zagrebu sploh ne pomnijo. Ko smo se vsi, kar nas je bilo na Slomškovi proslavi v Mariboru, srečno vrnili v Zagreb, je prvo nedeljo v juliju (5. julija) napravila Marijina družba slovenskih deklet izlet na Sv. Planino pri Trbovljah. Izleta, ki je nudil udeležencam mnogo lepih užitkov, se je udeležilo okoli 30 članic. — Pri Sv. Roku se pozna, da je mnogo naših, zlasti deklet, odšlo iz Zagreba na počitnice. Želimo vsem, da se doma pošteno okrepijo in srečno vrnejo v našo sredo!

Peter Rešetar rešetari.

Rešeta ven! V naših občinah bomo imeli kmalu občinske volitve. Da bomo zmagali, je treba, da si takoj v vsakem kraju nabavimo dobro rešeto. Samo tisti, ki so vredni zaupanja naroda, ki so naše zlato zrno, naj pridejo v občinske odbore. Plevel pa pustite za JNS.

Tajno ali javno glasovanje. V časopisih JNS se razburjajo, zakaj bodo občinske volitve z javnim glasovanjem. Ko je vlada zahtevala pravico, da sme zakone izpreminjati, da bi bilo lahko tajno glasovanje, je senat to preprečil. Sedaj pa se nad lastnim grehom škandalizirajo. Ali niso tega zakona sami JNSarji vpeljali? Naj se uresniči pregovor: S čimer se kdo pregreši, s tistim bo tudi kaznovan!

JNS rekruti. Predsednik JNS je odredil, da se takoj vršijo po vseh krajih JNS štelunge, da se zberejo rekruti. Telesna ali duševna bolezen ni nikaka ovira, da ne bi bili potrjeni za rekruta JNS, preiskala se bo le kri, če namreč dotičnemu ne teče po žilah slovenska kri. Zoper to bolczen bodo rekrute najpreje cepili, če to ne bo pomagalo, ne bo potrjen za JNS.

Peter Živkovič je dobil ključ situacije. Peter Živkovič se je obrnil na svojega patrona sv. Petra, ki ima ključ v rokah, in ga prosil, naj mu da vsaj en ključ na posodo, da pride tako do ključa situacije. In sv. Peter, ki je vesel, da je dobil pomočnika pri ključih, je odstopil Petru

črni ključ od pekla. Kadar bi sedaj Peter živ-
vič našel priliko, da ta ključ vtakne v našo
državno ključavnico, tedaj vem, v kako kra-
ljestvo nas bo pripeljal. Bom moral že spet jaz
posredovati, da tudi mene Petra Rešetarja sv.
Peter sluša in vzame ta ključ našemu kolegi
Petru Živkoviču nazaj, ker Jugoslavija tega le
ni zaslužila!

Zelene srajce. Bral sem, da so nekateri za-
čeli nositi zel ne srajce, da se s tem pokažejo
kot pristaži zelenih fašistov. Ker nimajo odo-
brenih uniform, so jim bile te srajce prepove-
dane. Sedaj pa je vlada v zadregi, ker so ti
fantiči postali od jeze zeleni, te zelene barve
pa še sami ne morejo sleči. Zdaj lahko mirno
hodijo brez srajc, pa so itak v zeleni barvi.

Menjali so vloge. Avstrija in Nemčija sta se
pobotali. Šušnik kliče sedaj »Heil Hitler!«, Hit-
ler pozdravlja »Heil österreichisch!« Dunaj bo
doslej Berlin in Berlin bo Dunaj. Trojanski konj
je prišel te dni na Dunaj.

Zastražite grobove! Volitve se bližajo in JNS
tromba budi zopet mrtve, da bi glasovali za
njo, ker »živi itak ne bodo hoteli! Zastražite
grobove, da bodo mrtvi imeli mir!

Narodni pregovori: Kamor JNS stopi, tam
trava več ne raste. — Zrno do zrna pogača,
šverc na šverc palača. — Kdor JNS jamo kop-
lje, je svoje sreče kovač.

Nova italijansko-abesinska vojna: Ker neguš
v Ženevi ni uspel, je napovedal Italiji vojno.
Ker je sedaj napovedal vojno, bomo imeli
sedaj sankcije zoper Abesinijo. Iz naše države
je dovoljeno izvažati samo še ostanke od JNS,
vse drugo pa je zabranjeno.

V Ameriki je strašna suša. Ves svet sočust-
vuje z Ameriko, kjer je zavladastrašna su-
ša, do milijon ljudi beži na obrežja morja. Pri
nas vlada že četrto leto grozna suša v vseh
blagajnah, prav bi bilo, da bi se svet tudi za to
sušo kaj zmenil!

Velik ljudski tabor JRZ v Mariboru.

Drugo nedeljo v avgustu, to je dne 9.
avgusta, ob 10. uri predpoldne, se vrši v
Mariboru v Ljudskem vrtu (kjer se je
vršila igra »Naša apostola«),

velik ljudski tabor JRZ,

na katerem govorijo naši ministri in dru-
gi odlični govorniki.

Tabor se vrši za oba okraja Maribor le-
vi in desni breg, to je za mesto Maribor,
Slovenske gorice, Dravsko polje, Dravsko
dolino in Pohorje, povabljeni pa so tudi
drugi okraji, zlasti oni, ki mejijo na Ma-
ribor levi in desni breg.

Zbirališče udeležencev bo v ulicah v
bližini Glavnega kolodvora od devetih na-
prej. Udeleženci odkorakajo od pol des-
tih z godbami na čelu, urejeni po skupi-
nah, po mestnih ulicah na zborovališče.

Posebno skupino bodo tvorili politični
preganjanci, to je tisti, katere so pred-
stavniki prejšnjih režimov po nedolžnem
preganjali, zapirali, jim jemali stare pra-
vice ter jih denarno kaznovali.

Tabor je namenjen proslavi 30letnice
političnega udejstvovanja velikega naše-
ga voditelja g. dr. Antona Korošca.

Udeležence iz oddaljenih krajev opozar-
jamo, da se isti, ki se udeležijo razstav
Mariborskega tedna, lahko poslužijo po-
lovične vožnje v Maribor.

Okrajne in krajevne organizacije in po-
samezne zaupnike prijazno vabimo, da
organizirajo veliko udeležbo.

Pripravljalni odbor.

Kolik je preobrat v Rusiji?

Znani nemški protikomunist dr. Erth je
v maju imel v Belgradu predavanje o
»svetovni nevarnosti boljševizma«, v ka-
terem je izrekel tudi te-le besede:

»Komunizem se more držati le v stanju
revolucije in nasilja. Metode komunizma
so: agitacija, zanikanje vsega obstoječega
reda in smotreno delo za to, da utrdi
svojo oblast. Kjer pridejo do oblasti ko-
munisti, tam se uničuje gospodarstvo, ve-
ra, npravstvenost ter se pojavlja glad in
nasilje.«

Vse to se je dobesedno godilo v Rusiji.
Najprej so komunisti z lažljivo agitacijo
privabili velik del ljudstva na svojo stran.
Kmetom so rekli: Zdaj ste svobodni, vsa
graščinska posestva so vaša, davkov ne
boste več plačevali. Ko so se pa utrdili v
oblasti, so začeli uničevati ves obstoječi
red, prodajali so znamenite starinske dra-
gocenosti, uničevali knjižnice, vero in vse
gospodarstvo vobče. Nasledek tega je bi-
la tista strašna lakota na Ruskem, ko so
dobri ljudje po celem svetu pobirali de-

narne doneske v podporo gladnega ljud-
stva te nesrečne dežele.

Toda revolucija ne more vedno trajati,
ker v revoluciji se le uničuje. To so uvi-
deli tudi sovjeti, zato so ubrali drugo pot.
Uvedli so strogo disciplino pri vojaštvu,
odpravili so nered v šolstvu ter ga posta-
vili na isto podlago, ki jo je imelo pred
revolucijo. Komsomolcem, ki so bili prvi
širitelji brezboštva in katere so pošiljali
kot kazenske ekspedicije nad kmete, so
prepovedali vsako politično udejstvova-
nje. Zdaj se morajo komsomolci predvsem
pridno učiti, skrbeti za izobrazbo in se
pečati s športom. Dne 18. novembra 1920
je sovjetska oblast uradno dovolila od-
prava splava, češ: da preživela morala
prejšnjega časa in sedanje težke gospo-
darske razmere silijo ženske k tej opera-
ciji.« Zdaj so pa sovjeti izdali zakon o
repovedi splava in sicer: »da ugodijo
lunogobrojnim izjavam žen delavcev o
škodi splavov«. Kako stališče pa bodo se-
daj zavzeli tisti zdravniki, ki so v Belgra-
du glasovali za splav? Ali se bodo uprli
Stalinu, ali bodo njegovo uredbo vzeli na
znanje? Sovjeti so uničili družino s svo-
bodno ljubeznijo in razporoko. Zdaj ho-
čejo utrditi družino s tem, da nalagajo

denarne kazni na razporoko. Tudi kazake
so sovjeti uničili, zdaj jih zopet ustanav-
ljajo in jim dajajo mnogo pravic. Več
škofov in duhovnikov je še zaprtih ali so
v izgnanstvu na prisilnem delu, toda o
veri ne govorijo več, da je strup za ljud-
stvo, marveč da je »častnoe delo každoga
graždanina«. Nedavni shod komsomolcev
je prepovedal smešenje in zasmehovanje
verskih čustev.

Mnogo vzrokov je izzvalo te obilne ter
važne izpremembe v kulturni politiki ko-
munistične oblasti. G. Sergej Maslov na-
vaja v listu »Znamja Rossii« zlasti tri:
Prvi je neprestana borba ruskega naroda
za njegove stare kulturne vrednote. Ne-
dostatna za odločilno zmago je vsa leta
držala komunistično oblast v napreženo-
sti. Boljševiki so do zadnjih časov to bor-
bo omalovaževali, toda prišla je nevarnost
grozne zunanje vojne, tedaj sta pa neza-
dovoljnost in srd naroda dobila ves dru-
gačen pomen.

Senca vojne je legla na Rusijo kar od
dveh strani, to je drugi vzrok, da je sov-
jetska oblast začela popuščati in ustrez-
zati željam ljudstva, ker poleg silnih zu-
nanjih sovražnikov imeti še notranje, te-
ga ne prenese nobena oblast.

Oba ta dva vzroka sta v zvezi s tretjim.
Komunistična oblast se je silno trudila,
da bi ustvarila novo komunistično kultu-
ro. Toda strašen polom se je pokazal po-
vsodi: v šoli, v družini, v tovarni, v gle-
dališču, v književnosti itd. Vsi umetniki
so bežali iz Rusije; komunisti sami pa
niso mogli nič trajnega storiti, zato so
bili prisiljeni popustiti in prestopiti na
prejšnji tir. Stari pisatelji Tolstoj, Dosto-
jevskij in Puškin so zopet prišli v veljavo.
Izmed znamenitejših pisateljev je edini
Maksim Gorkij živel v Rusiji. Najbrže so
ga sovjeti prosili, da se je vrnil, kakor so
tu'i slikarja Repina dvakrat prosili, a je
obakrat odklonil in je umrl v izgnanstvu.

Propad komunistične oblasti na »kul-
tu ni fronti« je torej popoln, priznan od
komunistov samih.

Na vidiku je tudi nova sovjetska usta-
va, katero sovjeti poveljujejo, češ, da se
vračajo nazaj k demokraciji. Toda ta no-
va ustava bo služila le v to, da bodo ko-
munisti svojo oblast utrdili in jo izrab-
ljali za širjenje komunizma. »Moskovska
Pravda«, Stalinov list, piše: »Bilo bi ne-
umno in zločinsko domnevati, da naša dr-
žava nima notranjih sovražnikov in da so
se sile, sovražne socializmu, spravile s
svojim porazom in našo zmago. Borba se
nadaljuje . . . S trdo roko bomo tudi za
naprej razpravljali z nasprotniki naroda!
Velikodušje v sedanji čas kakor nikdar
več boljševizmu ni prikladno. Nova usta-
va ne daje le vsakemu boljševiku, stran-
karju ali nestrancarju, pravice, da oslabi
svojo čuječnost, marveč nasprotno, da jo
še pomnoži in poveča.«

Če je torej sovjetska oblast v kultur-
nem oziru morala marsikaj odjenjati in
narodu ugoditi, hoče pa z novo ustavo
svojo oblast obdržati in jo še utrditi. Za-
to je nova sovjetska ustava le pesek v oči
evropskim narodom. Sploh pa nas bo bo-
dočnost učila, kako se bodo sovjetske raz-
mere nadalje razvijale. A. K.

Zahtevajte povsod

»Slovenskega gospodarja«!

Poslednje vesti.

Politične novice iz naše države.

Zmaga JRZ v treh občinah na Dolenjskem. Zadnje nedeljo so se vršile občinske volitve v treh občinah pri Novem mestu in sicer v Šmihelu-Stopiče, v Brusnicah in v Orehovici. V Šmihelu-Stopiče je bilo na petih voliščih 2248 volilcev. JRZ je dobila 1011 glasov, opozicija 368. JRZ dobi 33 odbornikov, opozicija 3. V Brusnicah je glasovalo za JRZ 325 volilcev, za opozicijo 73. JRZ dobi 17 odbornikov, opozicija 1. V Orehovici je glasovalo za JRZ 198 volilcev, za združeno opozicijo 48. Lista JRZ dobi 17 odbornikov, opozicija 1.

Politične novice v drugih državah.

Odmevi sporazuma med Nemčijo in Avstrijo. Na drugem mestu poročamo o sporazumu med Nemci in Avstrijci. O najnovšem prijateljstvu razglasa časopisje, da pomenja, ne toliko zveze med Avstrijo in Nemčijo, pač pa zmago Italije, ki je igrala v tem pobotanju posredovalno ulogo. Iz avstrijsko-nemškega sporazuma odseva fašistična fronta v Evropi, ki je potisnila v ozadje vprašanje vzpostavitve Habsburžanov. Prvi znaki spoprijazjenja med avstrijskimi in rajhovskimi Nemci je ustanovitev posebne komisije, ki bo vodila izvedbo prijateljskih odnošajev med obema državama.

Ostavka rumunskega zunanjega ministra in pobotanje. Po vrnitvi iz Ženeve je odstopil rumunski zunanji minister Titulescu radi nespornosti med njim in predsednikom vlade. Titulescove ostavke kralj ni sprejel in Titulescu je ostal na svojem dosedanem mestu pod pogojem, da bodo sprejete vse njegove zahteve glede izravnave razmer med njim in predsedstvom vlade.

Umor voditelja španskih monarhistov. Od policijskih agentov je bil umorjen voditelj španskih monarhistov Carlo Sotello, ki je bil znamenita osebnost v vrstah španskih parlamentarcev.

Domače novice.

Smrtna nesreča pri čiščenju vodnega kanala. Na Muri pri Sladkem vrhu ob severni meji je došlo do smrtne nesreče pri čiščenju vodnega kanala. Utonil je delavec iz sladkogorske papirnice Ivan Čabernik z Vranjega vrha. Trije delavci so hoteli prestaviti napravo za čiščenje gramoza v kanalu nekoliko višje proti toku Mure. Ko so natezali žico, se je ta vsled popusta ovire sprožila in trojica je padla iz čolna v reko. Dva delavca sta znala plavati in sta se rešila, Čabernik pa je utonil.

70letnica bitke pri Visu. Dne 20. julija bo preteklo 70 let, odkar je Mariborčan in avstrijski admiral Tegetthoff leta 1866 pri otoku Visu v Jadranskem morju premagal dvakrat močnejšo italijansko mornarico.

V Slavoniji naplavljen. Letos 19. maja sta skočila v Brezнем v Dravo Franc Kikel, posestniški sin iz Ribnice na Pohorju, in pri Kiklovih službeča dekla. Mariborska policija je prejela sedaj obvestilo, da je naplavila Drava Kiklovo truplo v Orehovici v Slavoniji.

Krog roparskega umora vpokojenega finančnega stražnika. Med novicami poročamo, kako je bil na Pobrežju v Mariboru v Mejni ulici umorjen ter izropan vpokojeni finančni stražnik Ivan Strajnshek. Osumljena roparskega umora sta 23letni Karol Štern iz Device Marije v Brezju in 28letni Ivan Kolar s Pobrežja. Oba osumljena sta pobegnila. Najnovejša poročila pravijo, da so Karla Šterna videli v Celju, a se mu je posrečilo zginiti neznano kam. Podsumom roparskega umora zasledovana se po mnenju oblasti najbrž skrivata po kozjanskem

okraju, ki je najbolj zaprt prometu. V zvezi s pobreškim roparskim umorom je mariborska policija zadnje soboto in nedeljo aretirala nad 100 ljudi, od katerih je hotela zbrati natančnejše podatke o Kolarju in Šternu. Aretirane so po zaslišanju izpustili.

Prireditve.

Št. Peter pri Mariboru. Prosvetno društvo »Skala« priredi v nedeljo dne 19. julija za šentpeterske fante izlet na Pohorje k Sv. Arehu. Tam bo za fante sv. maša. Zbirališče pri g. Sandeju ob pol treh.

Fantovski tabor na Uršlji gori. Kakor smo že v našem listu poročali, se vrši prihodnje nedeljo dne 19. t. m. na znameniti gori Uršlji fantovski tabor, namenjen za dekanije Dravograd, Mežiška dolina, Stari trg in šaleška dolina. — Spored tabora je naslednji: V soboto dne 18. t. m. popoldne prihod fantov na goro. Ob 20. uri večernice v cerkvi sv. Uršule. Po večernicah se bo žgal kres, kjer se bodo prepevale narodne pesmi, spuščale rakete in streljalo. Peli bodo pevci iz Guštanja in Prevalj, katerim se pridružijo še pevci iz ostalih župnij. Obljubljeno je tudi, da bodo sodelovali tamburaši iz Prevalj. V soboto zvečer in v nedeljo zjutraj se bode po potrebi spovedovalo. Sv. maši sta predvideni dve. Ako se nam bo posrečilo dobiti dva č. gg. duhovnika, bo ena sv. maša zjutraj ob 6. uri, druga glavna pa ob 8. uri s pridigo in skupnim sv. obhajilom ter ljudskim petjem evharističnih pesmi. Okrog 7. ure bo sestanek zastopnikov vseh udeleženi župnij, na katerem se bo razpravljalo o delu v fantovskih odsekih in v prosvetnih društvih. Po drugi sv. maši bo fantovsko zborovanje pred cerkveno hišo. Govorila bosta gg. prof. Ivan Prijatelj in Mirko Geratič iz Maribora. Pozdravili pa bodo zborovanje posamezni zastopniki fantovskih odsekov in prosvetnih društev. Po zborovanju prosta zabava in okrog 13. ure popoldne razhod. Vljudno se vabijo vsi možje in fantje iz vseh štirih navedenih dekanij, da se v polnem številu udeležijo tega našega tabora in da bodo vse župnije prav častno zastopane!

Dopisi.

Zibika-Tinsko. V nedeljo dne 19. julija pride k Mariji na Tinsko cerkveni pevski zbor iz Brežic ob Savi pod vodstvom g. organista Lempelna. Ob 10. uri bo v Marijini cerkvi sv. opravilo, med katerim bo prepeval pevski zbor iz Brežic. Svi mašo bo služil p. Edvard Gahenja, župnik iz Newyorka, pridigal pa bo zibiški rojak p. Odilo. Zibičanom in vernikom v sosednjih farah na znanje in v vabilo.

Ojstrica nad Dravogradom. Na god sv. apostolov Petra in Pavla se je poročil vrli mladenič Franc Poročnik, ki si je izbral za svojo življenjsko družico vrlo mladenko Lenčko Očko, posestnikovo hčerko na Goriškem vrhu. Preselil se je na svojo lepo domačijo v Velci. Mlademu paru želimo mnogo zakonske sreče! — Zenijo se letos pri nas precej. Lansko leto smo imeli samo eno poroko, in sicer sta si upala stopiti v sladki zakonski jarem Julčka Pešl in Anton Mori. Letos pa smo imeli že v predpustu precej porok in še zdaj se zmiraj oglašajo. V pondeljek dne 13. t. m. je bila poročena Julčka Pečnik z uglednim fantom Jakobom Kadiš. Imamo pa še dosti takih kandidatov in kandidatinj, ki bodo najbrž še letos vzeli na-se zakonski jarem.

Najstarejša ječa.

Najstarejša kaznilnica na svetu Čung-Van je svoja vrata za vedno zaprla, čeprav je še pred nekoliko tedni čuvala med svojimi zidovi kakšnih 3000 ujetni-

kov. Velika zgradba, katere najstarejši del izvira še iz časov pred našim štetjem, stoji v bližini kitajskega mesta Haiang-Tana. Najstarejši del je dosegel častitljivo starost 2100 let. Sedaj so morali kaznilnico zapreti, ker je čimdalje hitreje razpadala in je obstojala nevarnost, da pokoplje pod seboj vse jetnike in paznike. Kitajske oblasti so sklenile, da jo bodo podrle, na kar bodo na njenem mestu postavile moderno kaznilnico.

Kraj 11 narodov.

Mestece Carevbrod v vzhodni Bolgariji se lahko ponaša, da je med njegovimi 2500 prebivalci zastopanih nič manj nego 11 narodov. Poleg Bolgarov žive v njem Armenci, Albanci, Nemci, Čehi, Holandci, Rusi, Tataři, Madžari, Poljaki in Turki. Žive pa v najlepši medsebojni slogi. Bavijo se ponajveč s poljedelstvom. Kraj ima tri šole: bolgarsko, nemško in turško, dalje katoliško in pravoslavno cerkev, ženski samostan in mošejo.

Živali živijo po urah.

Prav za prav je čudno, da je večina živali navezanih na določene ure. Kresnice n. pr. se svetijo le ponoči. Čeprav jih imamo zmeraj v temi, vendar opazimo, da so v nočnih urah njih svetlobne pičice dosti svetlejšje ko v dnevni. Isto opazimo pri ponočnih metuljih. Ti metulji morejo svoje oči spreminjati za gledanje podnevi in za gledanje ponoči. Ko so znanstveniki ujeli ponočne metulje in spravili v temen prostor, so opazili, da so bile ponoči oči naravnane za ponočno gledanje, podnevi za dnevno — čeprav so bili metulji vedno v temi. Prav tako se vedejo povodne rože, ki iztezajo svoje lovke in jih krčijo, kakor se menjavajo dnevni in nočni časi.

Ogromni roji kobilic

so se pokazali nad vzhodnim delom severnoameriške države Nebraska, ki groze, da bodo farmerjem pokončali poljske pridelke, ki so itak že občutno prizadeti zaradi suše. Kakor se je računalo, je meril roj tega mrčesa 100 milj v daljavo in 100 milj na široko. Ponekod je bil tako gost, da je zatemnil solnce. Kjerkoli se ta roj spusti na zemljo, je gotovo, da bo uničil vse, kar je zelenega. Kobilice so take vrste, da lahko brez postanka prelete razdaljo 300 milj. Farmerji so nujno apelirali na vlado za denar, da se nabavi strup za uničenje škodljivcev.

Najvišja stopinja toplote na zemlji.

Najvišja stopinja toplote, ki so jo do danes dosegli na zemlji, znaša okrog 10 tisoč stopinj Celzija. Ta vročina pa traja le trenutek in jo dosežejo pri izpraznitvi kondenzatorja v nekem določenem plinu. Veliko lažje je danes doseči 6000 stopinj. Pri tej temperaturi je mogoče premog taliti pod pritiskom. Vse te temperature pa niso nič v primeri s temperaturo v sončni notranjosti, ki jo cenijo na 30 do 40 milijonov stopinj.

Gozdovi pod morjem.

V Severnem morju, v bližini otoka Rušana, so odkrili na 40 m globokem dnu gozd, ki ga je pri lepih in jasnih dnevih, ko je morje mirno, prav dobro videti s parnikov ali čolnov. Drevje stoji na morskem dnu pokonci, prav tako kakor da bi raslo. Ker je lega tega gozda točno znana, bo šlo več znanstvenih komisij na to mesto in bo preiskalo potopljen gozd. Ugotoviti hočejo, kakšno je drevje, ki je potopljeno na dnu morja. Gozdovi na dnu morja niso v Vzhodnem in Severnem morju nič posebnega, kakor bi morda sicer mislili. Saj poznamo na več krajih ostanke takih gozdov. Nekaj posebnega pa je izredna globina, v kateri so sedaj odkrili ta gozd. Po ledeni dobi se je Severno in Vzhodno morje najprej dvignilo, potem pa se je začelo zopet potapljati. Zemlja se je zopet potopila z vsem rastlinstvom v večje ali manjše globine pod morsko gladino. Zaradi tega večkrat nalete v obeh morjih na gozdove pod vodo in ugotovili so, da so ti gozdovi večinoma iz borovcev. Listnatih drevov v teh podmorskih gozdovih niso našli, to pa zato, ker v tamošnjem podnebnju listnata drevesa le težko uspevajo, hkrati pa vzdrže dolga tisočletja pod vodo s smolo prepojeni iglavci. Ponekod se pokažejo iz morja takrat, kadar zaradi oseke morje prav posebno pade, ostanke takih drevov iznad vode. V bližini otoka Helgoland pa je na suhem tak nekdanj potopljen gozd. Ta gozd je gol in pošasten. Drevje je napol okamenelo in ima vse polomljene, čudovite oblike. V bližini morja stoje te neme priče iz davnih časov in čakajo, kdaj se bo z njimi zopet ponovila čudovita igra narave.

Beli lasje ne pomenjajo starosti.

V nekem pariškem listu si lahko pred kratkim bral, da so beli lasje pri ženskah zelo imenitni, da dobro učinkujejo in da nimajo nobenega opravka s starostjo. — Vprašanje je, koliko je žensk, ki bi verjele v to trditev pariškega lista. Tiste, ki trpijo zavoljo prezgodnje osivitve, so gotovo bolj prepričane o tem, da delajo sivi lasje žensko starejšo, nego je morda v resnici. Tudi praksa je bolj tega naziranja, kajti le prepogosti so primeri, da morajo ženske s sivimi lasmi prepustiti svoja mesta tovarišicam, ki so videti mlajše. V Londonu so nedavno ženske osnovale klub 30- in 40letnih, ki mu načeljuje Miss Margaret Bondfieldova, v letih 1929 do 1931 ministrica za delo v Makdonaldovi vladi. Ta klub si je zastavil nalogo, da bo pomagal ženskam doletene starosti, ki so v poklicnem življenju sposobne, eventualno v nove službe, kjer ne bodo tako močno gledali na barvo njih las.

Plin proti plinom.

V času, ko poročajo vedno znova o odkritju novih, strašnih vojnih plinov, ne miruje niti tisti del vojne znanosti, ki išče najrazličnejših pripomočkov v obrambo proti plinom. Pariškemu kemiku profe-

sorju Royerju, je sedaj baje uspelo, izdelati plin, ki ima lastnost, da paralizira strašne učinke vseh doslej znanih vojnih plinov. Poskusi, ki jih je delal prof. Royer s tem plinom — imenuje ga oksikarbokon — so imeli stoddosten uspeh. Najprvo je zastrupljal kunce in morske prašičke z različnimi vojnimi plini, potem jih je polagal pod steklen zvonec, v katerega je spustil oksikarbokon. Res mu je uspelo, da je živali ohranil žive. Ta izum utegne imeti velike posledice. Vsi vojni plini so postali po njem nepotrebno strašilo, prav tako so postale nepotrebne plinske maske in drugi pripomočki proti kemični vojni. Seveda, če je vse to res, kar pišejo o odkritju pariškega profesorja. Vojni kemiki bodo nemara poskušali, odkriti nove vojne strupe, proti katerim bi bil oksikarbokon brez moči. V korist človeštva bi bilo želeli, da bi se izum prof. Royera tako izpopolnil, da bi pregnal za vedno grozoto vojne s strupenimi plini. Človeštvo je imelo že dovolj prilike, da se seznanj s to grozoto in vsi vemo dobro, da mednarodni dogovori nimajo dovolj moči, da bi jo odpravili.

Sovjetska tujska legija.

Po vzorcu francoske tujske legije so sovjeti na Daljnem vzhodu ustanovili tudi boljševiško tujsko legijo s sedežem v Habarovsku. Imenujejo jo »legijo tretje internacionale«. Ta legija je pod posebnim pokroviteljstvom sovjetskega maršala Blücherja ter sprejema v svoje vrste komuniste vseh narodov, emigrante itd. Sedaj služijo v njej ljudje 22 narodov. Poveljuje v tej legiji neki Kitajec. Kakor pišejo francoski listi, so ti sovjetski legionarji zelo drzni in se jih prebivalstvo daleč naokoli zelo ponosno na to najnovejšo svojo četo.

Žareče palice za slepce.

V Parizu nameravajo slepce opremiti z žarečimi palicami. O tej novosti si obehtajo mnoge prednosti za slepe nesrečnike, ker bodo ljudje na cestah lažje postali pozorni nanje in jim po potrebi priskočili na pomoč. Doslej so v Parizu v ta namen prakticirali bele palice, toda ljudje so jih često spregledali. Zato bodo napravili sedaj poskus z žarečimi palicami, in če se bo ta poskus obnesel, bodo nato vse slepce opremiti z njimi.

APNO

iz Zagorja, Trboveljski cement in druge stavbene potrebščine, kakor tudi vsakovrstne izdelke iz cementa in umetnega kamna priporoča tvrdka »GRADIVO«, preje C. PICKEL, Maribor, Koroščeva ulica 39. 873

MALA OZNANILA

Cenik malih oglasov.

Vsaka beseda v malem oglasu stane Din 1.— (Prekliči, Poslano, Izjave pa Din 2.— za besedo.) Davek se zaračuna posebej do velikosti 20 cm² Din 1.—, do velikosti 50 cm² Din 2.50.— Kdor inserira tako, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbirati upravo lista prijave, doplača še Din 5.—. — Mali oglasi se morajo brezizjemno plačati naprej, sicer se ne objavijo. Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih inseratov, mora priložiti znamko za Din 2.—, sicer se ne odgovarja.

SLUŽBE:

Pekovski vajenec se sprejme od poštenih staršev. Pekarna Hojžar, Velika Nedelja. 874

Posetite

JUBILEJNI

V. MARIBORSKI TEDEN

od 1. do 9. avg. 1936.

Pod pokroviteljstvom Nj. kr. Vis kraljeviča Andreja.

50% popusta na železnicah od 30. julija do 11. avgusta 1936.

Velika gospodarska in kulturna revija.

Industrija — Tekstil — Obrt — Trgovina — Kmetijska razstava — Pokušnja vin — Velika gasilska razstava in gasilski kongres — Jadrano in motorno letalstvo — Protiplinska obramba — Filatelistična razstava in borza znamk — Zgodovina — Umetnost — Socijalno skrbstvo — Tujski promet — Žena v obrti — Modna revija — Akvaristična — Kuncerejska — Golobarska razstava — Kongresi — Koncerti — Sport — Veselični park na razstavišču.

Marib. otok, najlepše kopalnišče v Jugoslaviji . . .

Zeleno, romantično Pohorje . . .

Gestoljubni, lepi Maribor . . .

Vas vabijo!

Sprejem dekle v gostilno, ki zna nemško. Planinc, Maribor, Dravska 13. 866

Hlapec priden in pošten se takoj sprejme v župnišče. Naslov v upravi »Sl. gospodarja«. 854

Sodarske pomočnike sprejme takoj pri prosti hrani, stanovanju in perilu. Fran Repič, sodar, Ljubljana, Trnovo. Nastop takoj. 837

Veleposestvo na štajerskem išče pridnega in zanesljivega volarja in eno dekle. Mesečna plača 150 do 200 Din in vsa oskrba. Ponudbe je poslati tekom enega tedna na upravo lista pod šifro »Veleposestvo«. 841

Kartuzijanski samostan Pleterje v Sloveniji — pod Gorjanci — sprejema dva ali tri kandidate za duhovniški stan med 20. in 35. letom, ki se želijo posvetiti posebni službi božji v lepi, zdravi prirodi. Zahteva se najmanj šest razredov gimnazije. Sprejema tudi brate lajke med 18. in 35. letom. Za izobrazbo zadostuje osnovna šola. Podrobnejše navodilo daje Kartuzija Pleterje, pošta St. Jernej v Dravski banovini. 836

POSESTVA:

Prodam posestvo 10 oralov, veliki sadonosnik, pol ure od kolodvora, 45.000 Din gotovine, a 20.000 Din na brezobrestne obroke. Naslov v upravi lista. 871

RAZNO:

Gepl in mlatilnico odda Hrga M., Bratomečice, Velika Nedelja. 875

Prodam hrastove doge, 1,30 m dolge. Naslov v upravi lista. 869

Inkarnat (rdečo deteljo) kupite najbolje pri: Franjo Klanjšek, Maribor, Glavni trg 21. 870

Mostin je snov za narejo zdrave in dobre domače pijače, katera je najboljši dostatek za jabolčnik. Za 300 l stane 180 Din v trgovini Iv. Posch, Maribor, Koroška cesta 20. Dnevna razpošiljatev po povzetju. 872

Podpisana Hrastnik Anton in Marija, posestnika v Zimici, tem potom izjavljava, da nimava nikakega povoda trditi, da bi gospa Čerič Neža, posestnica v Zimici, bila spolna bolna. Prepričala sva se, da so vse take govornice popolnoma neresnične. Zahvaljujeva se ji, da je odstopila od tožbe. — Zimica, dne 10. 7. 1936. — Hrastnik Anton in Marija. 876

Kupujte pri naših inserentih!

Abesinija in tolovajske tolpe.

Tolovajstva v Abesiniji so bila pred leti v polnem cvetu. Razbojništvo po Abesiniji je bilo političnega značaja. Še proti koncu minulega stoletja je bila Abesinija prav za prav velika afriška tolovajska država. Šele sedaj pregnanemu cesarju Haile Selassiju gre hvala, da je razbojništvo nekoliko omejil. Pod njegovim prednikom Menelikom so bila abesin. razbojništva na višku. Seveda si ne smemo pod abesinskimi roparjem predstavljati lopova, ki preži na svojo žrtev kje v zasedi. Abesinsko tolovajstvo je nekak poklic in deloma tudi usoda. Skoraj 100 let je pogrešala Abesinija pravega vladarja. Vsi poglavarji ali rasi, ki so se povzpeli v deželi do vpliva in posesti, so bili sami roparji in vodje tolovajskih armad, ki so si s časom osvojevali moč in vladarsko oblast. Še danes govorijo v Abesiniji o Aba Kaissi, proslulemu roparskemu rasu, ki je strahoval v sredini minulega stoletja celo deželo. O njegovih roparskih pohodih kroži med narodom nešteto pripovedk in narodnih pesmi.

Za pomlad! Ostanki

mariborskih tekstilnih tovarn brez napak, pristno-barvni, »Paket serija S«, vsebina 15—21 m primo oxfordov, touringov in cefirjev za moške srajce, vsak kos najmanj 3 m, dalje »Paket Serija S/O« isto tako 15—21 m za ženske pralne obleke, dečeve (Dirndl) v najlepših barvah, predpasniki itd. Vsak paket poštne prosto samo Din 107.— Za isto ceno »Paket serija P«, vsebina 15—20 m platno, posteljina, žensko, moško in namizno perilo barvasto, ter »Paket serija P/I« 10—15 m istega najfinjšega belega blaga. Neprimerno vzajem nazaj in zamenjam. Dalje najcenejše blago za vsa moška in ženska oblačila. Vzorci brezplačno.

„KOSMOS“

razpošiljalnica ostankov
MARIBOR, Dvořakova
cesta 1. 1003

Kdor oglašuje,
ta napreduje!

Petančič Davorin:

Svete gore.

Povest.

Lojzeta je bila sama dobrota in mirnost, a sedaj ga je zagrabila jeza in sovraštvo do tega človeka. Ne zaradi potuhnjene laži, ampak zaradi obsodbe nad njegovo sestro:

»Mara, moja sestra, skvarjena punčara? Ni, nikdar ne bo, ker ne more biti. Moja sestra je!« besedo so mu vrele iz grla. Mara in Lojze sta se imela najrajši.

»Fantè, imej nekaj pameti! Če se že jezíš radi tiste punčare, pa rečem, da ni. Samo molči in ne bevskaj kot mlado ščene.«

Tedaj se je zlomilo v Lojzu vse. Udaril je Laha s pestjo v obraz in zakričal ra vso moč, da je odjekalo v hosti!

»Pes. Zvodnik nesramni! Ti si jo zapeljal, da je šla. Zdaj pa praviš, da je skvarjena punčara! Taki ste vsi zapeljivci! Lepo narišete greh, da človeka zavodi lepota, potem pa obsojate prvi. Meni ti lagal ne boš! Slišal sem vse, kar si ji kvasil o tujini in Benetkah. Sestro pripelji nazaj, sicer te ubijem. Zločinec! Večji kot Janez. Zakrknjenec črni! Da boš še naše cerkve ropal?! Ne boš! Ne boš!...«

Lahu je postalo vroče, da mu je pot zdaj hladan, zdaj vroč tekkel po obrazu. Poškilil je v gozd, se odmaknil za korak in zbežal:

Ko je Lah izginil, se je Lojze zagrizel vase. Sram ga je bilo, da se je tako razburil. Iz njega je kričala ljubezen. Ljubezen pa je strašnejša kot sovraštvo, ko se razbesni.

»Mare ne bo več!« je menil zase, kakor da bi bil sam. Janez je stal nenič pri njem in trpel, a je vseeno vztrajal.

»Janez, ti si mi pa Lenčko umcril! Lah Maro, ti pa Lenčko.« Njegov glas je donel otožno. Nič besnosti ni bilo v njem, le žalost, težko občutena.

»Zdaj vem, zakaj je Lenčka omedlela pred oltarjem. Jasno mi je, odkod njena blaznost.«

Janez je dihnil globoko in zaprosil:

»Lojze, povej, če je to resnica!«

»Res! Pa — ne obupaj radi tega! Opazoval sem te zadnje tedne in občudoval tvoje izpreobrnjenje. Ugajaš mi. Ne sovražim te.« Dal mu je roko na ramo in mu pogledal v oči, ki so se smejale v solzah.

»Lojze, nisem vreden. Koliko sem storil hudega tebi, domu in Lenčki.«

Oba sta jokala, vsak iz svojega trpljenja in iz usmiljenja eden do drugega.

»Ž Bogom, Janez.«

Ko je prispel domov, ga je presunilo vpitje pri hlevu.

»Konja in voz, če nimaš denarja. Meni se mudi. Imam dolgo pot. Miha, midva sva bila prijatelja. Pomagal sem ti, ko ti je bila sila. Ti mi pa vrni nocoj, ko mene tarejo skrbi. Konja in voz. Oboje ni vredno niti sto. Daj, zapreži!...«

Miha je škrepenel in se jezil na vso moč.

»Pridi jutri! Dobiš denar. Nocoj ga ne morem dobiti. Kako malenkost že!«

Lah je moledeval:

»Konja in voz. Ali vsaj konja. Moram ga imeti, ker se mi mudi.«

Lojz je skočil preko gnojnice in zagrabil tujca za vrat, da se je zvil. Hotel se je zmuzniti, spodrsnilo mu je in zdrknil je v gnojnično jamo.

»Dio mio! Za Boga, fant, pusti me!...«

Miha se je čudil Lojzu in Lahovi ponižnosti.

»Kaj pa uganjaš, Lojz!« ga je posvaril.

»Kupčijo imata vidva, ki sta za Maro igrala. Sto si mu posodil, Lah, Maro si dobil za obresti!«

Tujec se je tresel od mraza, ker mu je gnojnica prodrla do kože in od strahu, ker ga Lojz ni izpustil.

»Pustim vam vse, samo naj odidem!«

Lojz ga je presekal:

»Ne boš, podlež! Za to o Mare ne dam, več je vredna kot tristo.«

— — in obresti!«

»Pes, ali misliš, da mi je za denarje. Za življenje in srečo mi gre.«

»Pa bi ga spustil, Lojz. Saj nam ni nič storil.« Miho so pekli tisti denarji, da bi dušo zapisal samemu vragu, le da bi ne bi bilo treba vzeti zopet na posodo in da bi konj in voz ostala pri hiši.

»Ti nimaš besede, ki te je sama skopost in oderuštvo. Moj del mu vrži! Tako mu jih zaženi, kakor se vrže obrana kost psu! Tu gre za življenje in srečo.«

V Mihi se je nekaj pretrgalo. Ni mogel doumeti tega izbruha v Lojzetu, ki ga je bila navadno sama mirnost in sama dobrota.

»To je čudno, da se more človek tako tepsti za koga drugega.«

Lojze mu je postal uganka.

»Kje je Mara?« Lojze je gnal Laha proti gozdu, da bi bila sama.

»Pa ne vem, res ne vem, fant! Kaj mi hočeš?«

Zdaj ga je razjarila zopet besnost in gnev. Zagrabil ga je za vrat in ga udaril, da je tujcu sapa pojemala in vpil:

»Povej, kje je Mara!«

Kri mu je bila zavrela v žilah in ni mislil ničesar le strast ga je gnala.

Lahu je bila zadnja ura...

Janez je položil roko Lojzu na glavo.

»Ne ubijaj! Strašno je imeti na vesti uboj! Pre-ganjalo te bi vse življenje...«

Lojze je ostrmel:

»Ti, Janez?! Kaj hočeš?«

»Vedel sem, da ti je zavrela kri in da bi lahko storil kaj grdega! Za to sem šel za teboj. Tudi zločinčevu življenje je sveto!...«

Lojze je jecnil v težkem pridihu in se udaril no čelu.

»Res je. Prav je, da si prišel. Pri njem je že stala smrt in hudič je stregel na njegovo dušo. Ubijal ne bom, a oditi mi ne sme, dokler se Mara ne vrne. Povej, grda duša, kje je sestra!«

»Ne vem, res ne vem, če me tudi ubiješ, po nedolžnem ubiješ« je v trepetu lagal.

»Veš, kaj bom naredil, Janez? Zaprl ga bom v staro klet. Iz nje mi ne uide.«

Lah je moral v ječo. Lojze je vzel ključ in ga nosil vedno pri sebi.

»Še predobro se mu godi. Svežo slamo ima za postelj in kup cunj, da se odene. Od gladu tudi ne bo odšel s sveta, kar bi sicer zaslužil.«

Včasih pozneje se je Lojza pototilo veselje, da bi ga mučil. Postavil se je nalašč pred klet in žvižgal. Odprl je in ga vprašal:

»Že veš, kje je Mara?«

Starec si je izmislil laž.

»Lojze, povedal bom vso resnico. V slavnih Benetkah je. Tujina jo je osrečila; ker je lepa, je dobila lahko in visoko službo v bogati gosposki hiši. Zdaj se je pa poročila z višjim gospodom od vojaške oblasti. Bil sem pri njej in dejala mi je, da se ne misli vrniti nikdar več na svete Gore, da sploh ne misli več na nje, da jo je vso prevzela krasota morja in mesta. Prosila me je, da torej molčim o njej, kakor da ne bi vedel, kje je. To je resnica, Lojz in daj mi sedaj svobodo!«

»Kaj, če je res taka!« je bolelo Lojza, a Laha še vedno ni izpustil.

»On jo je odtujil Goram in nam, naj trpi!« Sedel je na kladi pri tnalu in premišljal obrnjen proti goram, kjer se je sneg topil. Voda je v potokih drla z bregov v dobrovo. Voda se je lesketala in tekla kakor živo srebro, kot bi sonce v njej potopilo svojo svetlobo. Gore so zelenele, ptiči so se vračali in spleтали gnezda. Lojze je imel najrajši kosa, ker žvižga.

(Dalje sledi.)

RAZNO:

Poceni hrana: kosilo 3.50 Din, golaš 2 Din, juha z mesom 2 Din, pečenka (konjska) 3 Din pri: Planinc, Maribor, Dravska 13. 867

Harmonium se proda, praktičen za pevski zbor, malo rabljen. Zglasiti se: Horvat, Sv. Trojica v Slov. gor. štev. 36. 864

Harmonij (rabljen), star, kupim. Ponudbe do 20. t. m. na upravo lista. 857

Vsakovrstno zlato kupuje po najvišjih cenah Ackermannov naslednik A. Kindl v Ptuj. 264

Cement, strešno opeko, kos, koruzo, moko, specerijsko in manufakturno blago nudi najugodnejše trgovina Zdolšek, Sv. Jurij ob južni železnici. 686

Domačo pijačo, dobro in zdravo, si naredite sami z esenco Mostin, ki jo dobite pri Kanc-Wolfram, Maribor, Gosposka 33. 525

Moštna esenca, izvrstni izdelek, za izdelovanje jako dobre in zdrave domače pijače z izvrstnim okusom. Cena steklenici 20 Din. Dnevna razpošiljatev. Drogerija Ivan Pečar v Mariboru, Gosposka ulica 11. 703

Plačujem odpadke železa, baker, medenino, svinec, litino, stroje, cevi, vse uporabljivo železo, po najvišji ceni. Justin Gustinčič, Maribor, Tattenbachova ulica 14. 788

Zopet znižane cene: buret, svila že od 12 Din dobite v 868
Trpinovem bazarju, Maribor, Vetrinjska ul. 15.

Pozor, gostilničarji!

Vaše potrebe pri steklenicah, v kozarcih in v posodi iz porcelana, kakor krožniki, sklede, cele garniture itd., si krijete najugodnejše v oddelku veletrgovine

I. Andrašič, Maribor

Vodnikov trg 4. 751

Apno, cement

lepenko za strehe, karbolinej, okovi za stavbe in vso železnino kupite najceneje pri staroznani domači firmi 750

I. Andrašič, Maribor

Vodnikov trg 4.

Predno odidete na dopust

si oskrbite

nalivno pero!

Tudi s pisemskim papirjem se dobro založite! Največja izbira in najnižje cene v prodajalni

Tiskarne sv. Cirila
Ptuj, Slovenski trg 7

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu Gosposke-Slovenske ulice.

Pedružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

V S A K P R E V D A R E N S L O V E N S K I G O S P O D A R
Z A V A R U J E

S E B E , S V O J C E I N S V O J E I M E T J E L E P R I

V Z A J E M N I Z A V A R O V A L N I C I 167
V L J U B L J A N I

PODRUŽNICA: CELJE palača Ljudske posojilnice.

GL. ZASTOPSTVO: MARIBOR Loška ulica 10

 K R A J E V N I Z A S T O P N I K I V V S A K I F A R I !

Denar naložite najbolje in najvarneje pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici

Gosposka ulica 23

v Mariboru

Ulica 10. oktobra

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

 Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri.

Stanje hranilnih vlog Din 53,000.000.—